

AMNESTY

INTERNATIONAL

รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชน
ประจำปี 2558-2559



AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND



รายงานประจำปี 2558-2559
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
สถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลก

รายงานฉบับนี้ครอบคลุมระยะเวลาตั้งแต่
เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. 2558

พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2559 โดย
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
ปีเตอร์ เบเนนสัน เฮาส์
เลขที่ 1 ถนนอีสตัน
กรุงลอนดอน WC1X 0DW
สหราชอาณาจักร

© สงวนลิขสิทธิ์
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล 2559
ดัชนี: POL 10/2552/2016
ISBN: 978-0-86210-492-4

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย

90/24 ซอยลาดพร้าว 1 ถ.ลาดพร้าว
แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0 2513 8745, 0 2513 8754
โทรสาร 0 2939 2534
อีเมล media@amnesty.or.th

ขอข้อมูลบรรณานุกรมสำหรับหนังสือเล่มนี้
ได้จากหอสมุดแห่งชาติ สหราชอาณาจักร
ภาษาต้นฉบับ: ภาษาอังกฤษ
ผู้แปลฉบับภาษาไทย: พิภพ อุดมอิทธิพงศ์
บรรณาธิการฉบับแปลภาษาไทย: ปิยนุช โคตรสาร

สงวนลิขสิทธิ์
ห้ามลอกเลียนแบบส่วนหนึ่ง
ส่วนใดของสิ่งพิมพ์ฉบับนี้ รวมทั้ง
ทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่าจะ
รูปแบบหรือวิธีการใดๆ ด้วย
กระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์
การถ่ายภาพ การบันทึก หรือ
วิธีการอื่นใดโดยไม่ได้รับ
อนุญาตจากผู้พิมพ์
www.amnesty.or.th

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล เป็นขบวนการระดับโลกที่มีผู้สนับสนุน
สมาชิก และนักกิจกรรมกว่าเจ็ดล้านคน ใน 150 ประเทศและดินแดน
มีการรณรงค์ระดับสากลเพื่อเรียกร้องให้มีการเคารพและคุ้มครองสิทธิ
มนุษยชน โดยหน่วยงานมีวิสัยทัศน์ที่มุ่งให้บุคคล ทุกคนได้รับสิทธิ
มนุษยชนทุกประการตามที่ประกาศไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิ
มนุษยชนและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอื่น ๆ

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล มีพันธกิจ ที่จะทำงานวิจัย และปฏิบัติการ
เพื่อป้องกันและยุติการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ร้ายแรงทั้งปวง (สิทธิทาง
พลเมืองและการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม) ไม่ว่าจะเป็สิทธิ
ที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออกและการรวมตัวไปจนถึงความสมบูรณ์ทาง
กายและใจ การคุ้มครองให้ปลอดภัยจากการเลือกปฏิบัติไปจนถึงสิทธิ
ด้านที่อยู่อาศัย โดยสิทธิเหล่านี้ไม่อาจแบ่งแยกได้

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้รับทุนสนับสนุนส่วนใหญ่จากค่าสมาชิก
และการบริจาคของสาธารณะ เราไม่แสวงหาเงินทุนและไม่ยอมรับทุนจาก
รัฐบาลเพื่อสอบสวนและรณรงค์ต่อต้านการละเมิดสิทธิมนุษยชน
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเป็นอิสระจากรัฐบาล อุดมการณ์ทาง
การเมือง ผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจหรือศาสนา

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล เป็นขบวนการประชาธิปไตย ผู้กุมอำนาจ
ตัดสินใจด้านนโยบายเป็นตัวแทนที่มาจากหน่วยงานในระดับชาติ ซึ่ง
รวมตัวกันประชุมในที่ประชุมสภาสากล (International Council meetings)
ซึ่งจัดขึ้นทุกสองปี

คำนำ	iv
สารจากเลขาธิการใหญ่	1
ส่วนที่ 1: ความเห็นผู้เชี่ยวชาญแต่ละภูมิภาค	15
ส่วนที่ 2: สรุปความก้าวหน้าด้านสิทธิมนุษยชนปี 2558	23
ส่วนที่ 3: ภาพรวมของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก	31
ส่วนที่ 4: ข้อมูลประเทศเมียนมา	55
ส่วนที่ 5: ข้อมูลประเทศไทย	70

สารบัญ

คำนำ

รายงานแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประจำปี 2558-59 รวบรวมสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนทั่วโลกตลอดปี 2558 โดยให้ภาพรวมของห้าภูมิภาคและข้อมูลของแต่ละประเทศทั้งหมด 160 ประเทศและดินแดน รายงานชี้ให้เห็นความทุกข์ยากของผู้คนมากมาย ไม่ว่าจะทุกข์ยากนั้นจะเกิดขึ้นจากความขัดแย้ง การโยกย้ายถิ่นฐาน การเลือกปฏิบัติ หรือการกดขี่ก็ตาม นอกจากนี้รายงานฉบับนี้ยังชี้ให้เห็นว่าการเรียกร้องสิทธิมนุษยชนยังดำเนินต่อไปอย่างเข้มแข็งในทุกมุมโลก และบางพื้นที่มีพัฒนาการเชิงบวกในการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ข้อมูลอาจมีการเปลี่ยนแปลงโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

สารจากเลขาธิการใหญ่

“การที่เราเห็นวิกฤตใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย โดยที่ปัญหาเก่าๆ ยังไม่ได้รับการสะสาง สะท้อนให้เห็นถึงการขาดศักยภาพและเจตจำนงทางการเมืองที่จะยุติความขัดแย้ง ส่วนที่จะป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งนั้นไม่ต้องพูดถึง ผลลัพธ์คือการขยายวงกว้างอันน่าตกใจของความไร้เสถียรภาพและการลอยนวลผันผวน”

อันโตนิโอ กูเตอเรส (António Guterres)
ข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ

ปีที่ผ่านมาเป็นบททดสอบศักยภาพของระบบสากลในการตอบสนองต่อวิกฤตและการย้ายถิ่นฐานครั้งใหญ่ของประชากรพลัดถิ่น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความด้อยศักยภาพของระบบอย่างชัดเจน ปัจจุบันมีผู้พลัดถิ่นและผู้แสวงหาที่พักพิงทั่วโลกจำนวนมากที่สุดเป็นประวัติการณ์นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการสู้รบที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในซีเรีย เป็นเหตุให้ประชากรกว่าครึ่งหนึ่งอพยพหลบหนีข้ามพรมแดนไปยังประเทศอื่น หรือกลายเป็นคนพลัดถิ่นในประเทศของตน ที่ผ่านมามีความพยายามในการแก้ไขความขัดแย้ง

ดังกล่าวมีแต่จะมุ่งเน้นให้เห็นถึงความแตกแยกที่เกิดขึ้นทั้งในระดับโลก และระดับภูมิภาค

ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา ระดับความรุนแรงของวิกฤตผลักดันให้ ความพยายามระดับพหุภาคีที่จะรับมือปัญหาการย้ายถิ่นฐานครั้งใหญ่ ของผู้ลี้ภัย ซึ่งรวมถึงแผนรับมือผู้ลี้ภัยและฟื้นฟูภูมิภาคแห่งสหประชาชาติ (UN Regional Refugee and Resilience Plan) กลายมาเป็นการประสานงานที่เข้มแข็งขึ้นของบรรดาประเทศอียิปต์ อิรัก จอร์แดน เลบานอน และตุรกี ส่วนรัฐบาลในยุโรป แคนาดา และสหรัฐฯ ต่าง ถูกกดดันจากภาพของผู้ลี้ภัยที่ปรากฏต่อสาธารณะ โดยเฉพาะภาพ ของหนูน้อยอลัน เคอร์ดี (Alan Kurdi) ชาวซีเรียที่จมน้ำเสียชีวิตอย่าง น่าเวทนา เป็นเหตุให้ต้องแสดงท่าทีเพื่อบรรเทาเสียงเรียกร้องจาก สาธารณะ รวมทั้งแรงกระตุ้นให้ต้อนรับผู้ลี้ภัยและยุติวิกฤตครั้งนี้

แต่แล้วเราก็ต้องพบว่าแนวทางการแก้ปัญหาและความขัดแย้งเชิง โครงสร้างทั้งในระดับภูมิภาคของประเทศที่รายล้อมซีเรียและแนวทาง ของประเทศตะวันตกนั้นมีช่องโหว่อย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ แม้ว่าบาง ประเทศในภูมิภาคนี้จะยอมรับผู้ลี้ภัยชาวซีเรียจำนวนมาก แต่หลาย รัฐบาลทั้งในและนอกภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือยังคง ปฏิเสธที่จะรับจำนวนผู้ลี้ภัยเพิ่มขึ้นในปริมาณที่เหมาะสม ส่งผลให้ บางประเทศต้องแบกรับภาระและความรับผิดชอบมากกว่าประเทศอื่น และเกิดปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรสำหรับรับมือกับวิกฤตที่ลุกลาม ไปอย่างรวดเร็ว ในขณะที่เดียวกันเราเห็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของ หลายครอบครัวและบุคคลที่อยู่ระหว่างการโยกย้ายถิ่นฐาน ไม่ว่าจะ

เป็นการเอาผิดทางอาญากับผู้แสวงหาที่พักพิง การส่งกลับ การผลักดัน กลับ และการส่งตัวไปยังประเทศอื่น รวมทั้งปฏิบัติการของรัฐในรูปแบบ อื่นๆ ที่นำไปสู่การขัดขวางไม่ให้พวกเขาเข้าถึงกระบวนการแสวงหา ที่พักพิงได้

ในขณะที่โลกหาทางรับมือคนจำนวนมากที่ละทิ้งถิ่นฐานในซีเรีย สงครามซึ่งลุกลามในประเทศตอกย้ำให้เห็นข้อกังวลเร่งด่วนในเรื่อง ของการนำกฎหมายสิทธิมนุษยชนและมนุษยธรรมระหว่างประเทศมา บังคับใช้ ซึ่งเป็นประเด็นที่แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลและหน่วยงาน อื่นได้เรียกร้องอย่างต่อเนื่องมานานหลายปี ปัญหาความขัดแย้งใน ซีเรียสะท้อนความบกพร่องในการคุ้มครองพลเรือนที่เสี่ยงภัยจำนวน มาก รวมทั้งความล้มเหลวเชิงระบบในการปฏิบัติตามกฎหมายระหว่าง ประเทศ

แม้เราจะมีหวังว่า ความพยายามในปัจจุบันจะนำมาซึ่งสันติภาพ ในซีเรีย แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาสงครามในประเทศนี้ขบขันให้เห็น ถึงช่องโหว่ของปัญหาการลดยาวนวลพันผิดซึ่งเกิดขึ้นจากการที่สมาชิก ถาวรห้าประเทศของสมัชชาความมั่นคงแห่งสหประชาชาติใช้อำนาจ วิโต้ขัดขวางแผนปฏิบัติการยุติอาชญากรรมสงครามและอาชญากรรม ต่อมนุษยชาติที่เชื่อถือได้และสมเหตุสมผล การวิโถ้วดังกล่าวยังขัดขวาง กระบวนการหาตัวผู้กระทำความผิดทั้งในขณะเกิดเหตุและเมื่ออาชญา กรรมสิ้นสุดลงแล้ว สถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่รุนแรงในซีเรียสะท้อน ให้เห็นความอ่อนแอของระบบคุ้มครองพลเรือนระหว่างที่เกิดการสู้รบ จากวิกฤตในซีเรียและการปฏิบัติการในภาพรวมของกลุ่มติดอาวุธที่

เรียกตนเองว่า Islamic State (IS) เราได้เห็นผลของการค้าอาวุธโดย
ไม่ยั้งคิดในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ซึ่งทำให้พลเรือนจำนวนมาก
ต้องสูญเสียชีวิต ความขัดแย้งครั้งนี้ยังคงย่ำแย่ให้เห็นถึงการผลึกภาวะ
ความรับผิดชอบต่อการคุ้มครองผู้ลี้ภัยของประเทศต่างๆ ที่พากันหันมา
กังวลเรื่อง “การปกป้องพรมแดน” และ “การจัดการการโยกย้ายถิ่น”
แทนที่จะกำหนดแผนปฏิบัติการอย่างชัดเจนเพื่อช่วยชีวิตผู้คนเหล่านี้

ไม่ว่าสงครามกลางเมืองของซีเรียจะสะท้อนให้เห็นปัญหาอย่างไร
แต่สงครามดังกล่าวเป็นเพียงหนึ่งในความขัดแย้งหลายๆ เหตุการณ์ที่
ส่งผลให้เกิดผู้ลี้ภัย ผู้ย้ายถิ่นและผู้พลัดถิ่นในประเทศของตน ทั่วโลกใน
จำนวนที่ไม่เคยเป็นมาก่อน การสู้รบยังคงเกิดขึ้นในประเทศต่างๆ ทั้ง
อัฟกานิสถาน อิรัก ลิเบีย ปากีสถาน และเยเมน ในขณะที่กลุ่มไอเอส
ได้ปฏิบัติการข้ามพรมแดนในหลายประเทศ โดยไม่ใส่ใจชีวิตพลเรือน
เป็นเหตุให้มีผู้อพยพหลบหนีหลายพันคน ในแอฟริกา ฝ่ายต่างๆ ทั้งที่
เป็นฝ่ายรัฐและไม่ใช่อำนาจได้กระทำการละเมิดและปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิ
มนุษยชนอย่างร้ายแรง ไม่ว่าจะเป็นในบรูไน แคเมอรูน สาธารณรัฐ
แอฟริกากลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไนจีเรีย โซมาเลีย และ
ซูดานใต้ รวมทั้งการโจมตีทำร้ายพลเรือนและโครงสร้างพื้นฐานของ
พลเรือน สถานการณ์เหล่านี้ส่งผลให้ประชาชนจำนวนมากละทิ้งถิ่นฐาน
ไปแสวงหาที่พักพิงที่อื่น ความขัดแย้งในอิสราเอลและเขตยึดครองของ
ปาเลสไตน์และยูเครน ยังคงเป็นเหตุให้พลเรือนเสียชีวิต โดยฝ่ายต่างๆ
ละเมิดกฎหมายมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ส่วน
ทวีปอเมริกา ความรุนแรงยังคงทำลายสิทธิมนุษยชนและสถาบันต่างๆ
ในประเทศอย่างเช่น บราซิล เม็กซิโก และเวเนซุเอลา และแม้ว่าเราจะ

ได้เห็นพัฒนาการด้านบวกภายหลังสงครามที่ยืดเยื้อมาหลายทศวรรษ
ในโคลอมเบีย ที่ซึ่งข้อตกลงทางการเมืองอาจหมายถึงการล้มเลิก
กระบวนการหาผู้กระทำความผิดและการเยียวยา แต่ความรุนแรงที่
ยังคงเกิดขึ้นในบราซิล เม็กซิโก และเวเนซุเอลา ยังคงบ่อนทำลายสถาบัน
และการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง

ในเมื่อพันธกิจในการก่อตั้งองค์การสหประชาชาติเรียกร้องให้ประเทศ
ต่างๆ ร่วมมือกัน “ป้องกันคนรุ่นถัดไปจากภัยสงคราม” และ “เน้นย้ำ
ความเชื่อมั่นศรัทธาในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน” การที่เรามาถึงจุด
ตกต่ำที่สุดในปีที่ยุทธศาสตร์สากลนี้มีอายุครบ 70 ปี คล้ายจะบังคับให้เรา
ต้องถามคำถามที่ฟังดูง่าย ๆ ทว่ามีนัยสำคัญลึกลับว่า ระบบกฎหมาย
และสถาบันระหว่างประเทศที่มีอยู่นั้น เพียงพอหรือไม่ในการรับมือกับ
ภารกิจอันเร่งด่วนในการปกป้องสิทธิมนุษยชน?

ในรายงานแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลปี 2520 เราแสดงความยินดีกับ
การประชุมนัดแรกของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ
และมีข้อสังเกตว่าหน่วยงานนี้เป็นตัวแทนของหนึ่งใน “การพัฒนาที่
สำคัญหลายประการขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญ
และสะท้อนความกังวลด้านสิทธิมนุษยชนของแอมเนสตี อินเตอร์-
เนชันแนล” เรามีส่วนสนับสนุนพัฒนาการด้านอื่น เช่น การรณรงค์
ต่อต้านการทรมาน ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แอมเนสตี อินเตอร์-
เนชันแนลมีส่วนผลักดันให้เกิดพันธกิจสำคัญที่มีต่อระบบกฎหมายสิทธิ
มนุษยชนระหว่างประเทศและกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

แต่แล้วข้อบกพร่องของระบบดังกล่าวกลับเด่นชัดมากที่สุดในปัจจุบันมากกว่ายุคใด ๆ

ในบรรดาภัยคุกคามสิทธิมนุษยชนหลายประการที่กล่าวถึงในรายงานประจำปีนี้ เราเน้นให้เห็นสองประเด็นหลักซึ่งเกี่ยวข้องกัน ประเด็นที่ชัดเจนประเด็นหนึ่งในปีที่ผ่านมาคือ การที่ระบบระหว่างประเทศไม่เข้มแข็งมากพอ ทั้งนี้ ในขณะที่ผลกระทบร้ายแรงและปัญหาท้าทายต่าง ๆ กำลังเกิดขึ้น เรายังตระหนักได้ว่า สิ่งที่ต้องได้รับการคุ้มครองไม่น้อยไปกว่ากันคือ ตัวระบบการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศเอง

ในปี 2558 ได้เกิดภัยคุกคามกลไกคุ้มครองสิทธิมนุษยชนหลายประการ กล่าวคือ สถานการณ์ในภูมิภาคแอฟริกาและอเมริกาทำให้เกิดปัญหาการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและการตรวจสอบด้านสิทธิมนุษยชนภายนอกนั้น รัฐบาลในแอฟริกายังลดความร่วมมือกับศาลอาญาระหว่างประเทศ โดยอ้างว่าจะสร้างกลไกที่เข้มแข็งในแอฟริกาขึ้นเอง แม้ว่าประเทศเหล่านี้จะยังคงล้มเหลวในการดูแลให้กลไกยุติธรรมในประเทศและภูมิภาคทำงานได้อย่างแท้จริง กลไกใหม่ที่เกิดขึ้นในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือก็ไม่ได้สนับสนุนวิสัยทัศน์ของสิทธิมนุษยชนสากลอย่างเพียงพอ ส่วนกลไกที่เพิ่งเกิดใหม่ในเอเชียก็ยังไม่ส่งผลสำเร็จมากมายนัก ในเวลาเดียวกัน ระบบต่าง ๆ ในยุโรปก็กำลังถูกคุกคาม ทั้งเนื่องมาจากการไม่ได้รับการสนับสนุนจากบางประเทศอีกต่อไป และปัญหาสะสมที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขทั้งในแง่ความยุติธรรมและความรับผิดชอบ

กลไกคุ้มครองพหุภาคีอย่างเช่น อนุสัญญาว่าด้วยผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UN Refugee Convention) และอนุสัญญาต่อต้านการทรมานแห่งสหประชาชาติ (UN Convention against Torture) และกลไกชำนาญการอื่น ๆ รวมทั้งกลไกปกป้องบุคคลผู้ประสบภัยทางทะเลก็ไม่ประสบความสำเร็จในการป้องกันหรือระงับผลกระทบของวิกฤตด้านมนุษยธรรม โดยไม่สามารถคุ้มครองพลเรือนจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นร้ายแรง และไม่สามารถผลักดันให้เกิดความรับผิดชอบต่อการกระทำที่ทารุณโหดร้ายได้

การโจมตีอย่างป่าเถื่อนกับประชาชนตั้งแต่ที่เบรุตจนถึงบามาโกและโยลา ตั้งแต่กรุงตูนิสไปจนถึงปารีสและที่อื่น ๆ ทำให้เกิดคำถามต่อบทบาทของกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ในแง่การรับมือกับภัยคุกคามจากหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐ โดยเฉพาะกลุ่มติดอาวุธรุนแรง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเรียกร้องให้มีการแสดงพันธกิจครั้งใหม่ในการคุ้มครองระบบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดระบบระหว่างประเทศที่มีศักยภาพเพียงพอในการปฏิบัติงาน โดยประเทศต่าง ๆ ต้องร่วมมือกันปกป้องระบบนี้

ทั้งนี้รวมถึงการที่ประเทศสมาชิกสมัชชาความมั่นคงแห่งสหประชาชาติต้องงดเว้นการออกเสียงวีโต้คัดค้านมติ เมื่อเกิดอาชญากรรมที่ทารุณโหดร้ายครั้งใหญ่ การนำบรรทัดฐานสิทธิมนุษยชนมาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพตามกลไกต่าง ๆ ของกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ การเคารพกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ การงดเว้น

จากการปฏิบัติใด ๆ ที่บั่นทอนระบบสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าจะเป็นการ
โจมตีหรือยกเลิกการสนับสนุนระบบดังกล่าว และการพัฒนากลไกสิทธิ
มนุษยชนของภูมิภาคให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลของระบบระหว่าง
ประเทศมากขึ้น

ประเด็นหลักอันที่สองในปีที่ผ่านมาเชื่อมโยงอย่างมากกับประเด็น
แรก วิกฤตหลายครั้งที่เกิดขึ้นในปีที่ผ่านมาเป็นผลจากความโกรธแค้น
และความขัดแย้ง อันเนื่องมาจากการที่รัฐปราบปรามผู้เห็นต่างจาก
ตนอย่างโหดร้าย หรือในกรณีที่รัฐปราบปรามความพยายามของคนที่
ต้องการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีและได้รับการคุ้มครองสิทธิของตน

ไม่ว่าจะเป็นวิกฤตในทะเลอันดามันเมื่อเดือนพฤษภาคมอันเป็นเหตุให้
ผู้ลี้ภัยและผู้ย้ายถิ่นหลายพันคนต้องลอยคออยู่กลางทะเล โดยไม่มี
อาหารหรือน้ำ หรือการสังหารและการลักพาตัวนักปกป้องสิทธิมนุษยชน
ที่ทำงานเพื่อคุ้มครองสิทธิในที่ดินและการดำรงชีพของประชาชนใน
ละตินอเมริกาและแคริบเบียน ในกรณีเหล่านี้และกรณีอื่น ๆ การที่รัฐ
ปราบปรามผู้เห็นต่างอย่างโหดร้ายและปฏิเสธสิทธิขั้นพื้นฐานของ
ประชาชน รวมทั้งสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และการที่รัฐ
ประสบความล้มเหลวในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนประชาชน มักส่งผล
ให้เกิดความตึงเครียดมากขึ้นในสังคม และทำให้ระบบการคุ้มครอง
ระหว่างประเทศไม่อาจรับมือได้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุดเมื่อ
เร็ว ๆ นี้ที่สะท้อนให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างความล้มเหลวเชิงระบบ
และการปราบปรามผู้เห็นต่าง กับความล้มเหลวในการคุ้มครองสิทธิ
มนุษยชนของรัฐ ได้แก่ ปราบปรามการณ์ “อาหรับสปริง” ซึ่งเมื่อครั้ง

ทศวรรษที่แล้วได้เปลี่ยนโฉมหน้าของภูมิภาคตะวันออกกลางและ
แอฟริกาเหนือ

ห้าปีหลังจากนั้น จากจุดที่ประชาชนเดินขบวนประท้วงอย่างเข้มแข็ง
มากที่สุดเท่าที่โลกเคยเห็นมา สิ่งที่เราพบในปัจจุบันคือ การที่รัฐบาล
ประเทศต่าง ๆ ใช้วิธีการที่วางแผนมาเป็นอย่างดี ทำลายผู้เห็นต่าง
ไม่เพียงในตะวันออกกลางเท่านั้น แต่ยังรวมถึงประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก
ทั้งนี้ หลักฐานจำนวนมากชี้ให้เห็นว่า วิธีการปราบปรามในปัจจุบัน
มีความซับซ้อนมากขึ้นพอ ๆ กับระดับความโหดร้ายที่เพิ่มขึ้นตาม

ในขณะที่ปี 2554 มีผู้เสียชีวิตกว่า 300 คนจากน้ำมือของกองกำลัง
ฝ่ายความมั่นคงในระหว่างเหตุการณ์ปฏิวัติ 25 มกราคมที่อียิปต์ และ
ผู้ประท้วงกว่า 50 คนถูกสังหารในเหตุการณ์วันศุกร์เลือดที่เยเมน แต่
ทุกวันนี้ ถ้าตำรวจจะคงกระบวนดีประชาชนบริเวณจัตุรัส ก็อาจไม่เป็น
ข่าวพาดหัวก็ได้ แต่ในรายงานฉบับนี้ แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล
บันทึกข้อมูลการใช้กำลังเกินกว่าเหตุเพื่อปราบปรามผู้เห็นต่างและ
ผู้ประท้วงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและกำลังขยายวงกว้าง นอกเหนือจาก
การสังหารนอกกระบวนกรกฎหมายและการบังคับบุคคลให้สูญหาย
ที่เกิดขึ้นทั่วโลก เมื่อห้าปีที่แล้ว การจับกุมและการทรมานประชาชน
อย่างเป็นทางการในเมืองเตลกาหลักของซีเรีย นับเป็นจุดเริ่มต้นของการ
ที่รัฐปราบปรามผู้แสดงความเห็นต่างและการประท้วงของประชาชน
ในภูมิภาคอย่างรุนแรง ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา การทรมานยังเกิดขึ้น
ในภูมิภาคดังกล่าว รวมทั้งพื้นที่อื่น ๆ ด้วย เพียงแต่ปรากฏในรูปแบบ
ของภาษาที่ใหม่กว่า โดยเรียกว่าเป็น “เทคนิคการสออบปากคำขั้นสูง”

(enhanced interrogation techniques) อันเป็นความทารุณโหดร้ายที่ก่อตัวขึ้นอย่างลับๆ ก่อนจะเกิดอาหรับสปริง หรือในบริบทที่เรียกว่า “สงครามต่อต้านการก่อการร้าย”

การปราบปรามมักเกิดขึ้นอย่างสม่าเสมอ ครั้งแล้วครั้งเล่า โดยอ้างความจำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อรักษากฎหมายและระเบียบ รวมทั้งเพื่อคุ้มครองค่านิยมของชาติ ทางการในหลายประเทศปราบปรามเสรีภาพในการแสดงออกทางอินเทอร์เน็ต และยังใช้เครื่องมือต่างๆ จัดการผู้เห็นต่าง ไม่ว่าจะเป็นการจับกุมและควบคุมตัวโดยพลการ การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย หรือแม้กระทั่งการลงโทษประหารชีวิต

ในขณะเดียวกัน การฟุ้งคืดของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลเผยให้เห็นว่าบางประเทศมีการสอดแนมในระดับที่รุนแรง โดยเฉพาะการสอดส่องชีวิตและการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ในปัจจุบันรัฐพัฒนาวิธีการปราบปรามใหม่ๆ เพื่อรู้เท่าทันเทคโนโลยีและเครือข่ายเชื่อมโยงขั้นสูง ซึ่งถือเป็นภัยคุกคามเสรีภาพในการแสดงออกที่สำคัญ

การรณรงค์ของหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลส่งผลให้องค์การสหประชาชาติกำหนดให้มีกลไกพิเศษขึ้นมาใหม่ นั่นคือผู้รายงานพิเศษว่าด้วยสิทธิความเป็นส่วนตัวในยุคดิจิทัล โดยบทบาทของผู้รายงานพิเศษดังกล่าวจะชัดเจนขึ้นในช่วงเดือนต่อๆ ไปข้างหน้านี้ ทั้งนี้ เพื่อช่วยพัฒนาบรรทัดฐานของการปกป้องสิทธิมนุษยชนในประเด็นดังกล่าวให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ในบริบทที่รัฐขยายการปราบปรามผู้เห็นต่าง ผู้ประท้วง และผู้แสดงความเห็น ออกไปในวงกว้างมากขึ้นนับตั้งแต่ยุคที่ประชาชนออกมาแสดงความคิดเห็นครั้งสำคัญ เมื่อห้าปีที่แล้ว แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล เรียกร้องให้รัฐต่างๆ เคารพสิทธิมนุษยชนของบุคคลและกลุ่มที่จัดตั้ง รวมตัว และแสดงความคิดเห็น เพื่อที่จะแสดงจุดยืนและเผยแพร่จุดยืนนั้นๆ สู่อาคารณะ ไม่ว่าจะทางช่องทางใดก็ตาม ที่รัฐบาลอาจไม่เห็นด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้คนเหล่านั้นได้รับการคุ้มครองภายใต้กฎหมายอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

นอกจากสิทธิซึ่งคุ้มครองการทำงานและพื้นที่ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน จะสำคัญต่อเสรีภาพของปัจเจกบุคคลแล้ว สิทธินั้นยังคุ้มครองระบบสิทธิมนุษยชนเองด้วย สัญญาแห่งความหวังที่เราได้เห็นในปี 2558 เป็นผลมาจากการรณรงค์กดดัน การจัดตั้ง การแสดงความคิดเห็นต่างและการเคลื่อนไหวของภาคประชาสังคม ขบวนการทางสังคม และนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ทำงานมาอย่างต่อเนื่อง

มีตัวอย่างอย่างน้อยสามประการจากปีที่ผ่านมา กล่าวคือ ทั้งการกำหนดให้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (UN Sustainable Development Goals) ครอบคลุมถึงสิทธิมนุษยชนและการตรวจสอบได้ ปฏิบัติการในเดือนพฤษภาคมเพื่อป้องกันการบังคับโยกย้ายอันเป็นผลมาจากโครงการสร้างถนนในภูมิภาคอมบาสา (Regional Mombasa Port Access Road) ในเคนยา และการปล่อยตัวฟิลิป การ์มา (Filep Karma) นักโทษทางความคิดชาวปาปัวนิวกินี

ซึ่งเป็นผลจากการมีผู้สนับสนุนทั่วโลกเขียนจดหมายรณรงค์ 65,000 ฉบับ

ผลลัพธ์เหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากความใจดีมีเมตตาของรัฐ และสัญญาณแห่งความหวังใด ๆ ก็ไม่ได้มาจากรัฐเพียงฝ่ายเดียว หากแต่รัฐจะต้องเปิดพื้นที่และให้เสรีภาพแก่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนและนักกิจกรรมในการทำงานที่สำคัญของตน ด้วยเหตุดังกล่าว แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลจึงเรียกร้องให้รัฐให้คำมั่นว่า จะปฏิบัติตามมติของที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติเมื่อเดือนพฤศจิกายน เพื่อคุ้มครองสิทธิของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยกำหนดให้มีการดำเนินงานด้วยความรับผิดชอบและโปร่งใส ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อรัฐและประณามรัฐที่ไม่คุ้มครองสิทธิเหล่านี้

นับจากนี้ไปหลังจากมีการรับรองมติดังนั้น เราหวังว่าจะไม่มีนักปกป้องสิทธิมนุษยชนหรือญาติของพวกเขาอีกแม้แต่คนเดียวถูกลังหารโดยรัฐ หรือไม่ได้รับการคุ้มครองจากรัฐ หรือแม้แต่การถูกคุกคามหรือต้องเสี่ยงภัย

ในฐานะหน่วยงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ใหญ่ที่สุดในโลก เราขอเสนอรายงานฉบับนี้ซึ่งบรรยายสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในปีที่ผ่านมา แม้รายงานจะครอบคลุมถึงประเด็นหลักข้างต้นและประเด็นอื่น ๆ แต่ก็ยังไม่สามารถสะท้อนความทุกข์ยากทั้งหมดจากวิกฤตสำคัญที่มีต่อมนุษย์เมื่อปีที่แล้วได้ โดยเฉพาะวิกฤตด้านผู้ลี้ภัย ซึ่งเลวร้ายยิ่งขึ้นบริเวณซีกโลกเหนือในช่วงฤดูหนาว ในสถานการณ์เช่นนั้น การคุ้มครอง

และส่งเสริมระบบสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองพลเรือน ย่อมไม่เป็นเพียงทางเลือก หากแต่เป็นประเด็นสำคัญที่จะชี้ชะตาความเป็นความตายของมนุษย์

ซาลิล เช็ตตี (Salil Shetty)
เลขาธิการใหญ่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ต่อปัญหาสิทธิมนุษยชน ในแต่ละภูมิภาค

ภูมิภาคอเมริกา

เอริกา เกวารา โรซา (Erika Guevara Rosas)
ผู้อำนวยการประจำสำนักงานภูมิภาคอเมริกา

“ภูมิภาคอเมริกากำลังเผชิญหน้ากับการเลือกปฏิบัติที่ฝังรากลึก ความรุนแรง ความไม่เท่าเทียม ความยากจน การทำลายสิ่งแวดล้อม และความล้มเหลวเชิงระบบที่จะประชันให้เกิดความยุติธรรมและการเยียวยาต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งคุกคามชีวิตประชาชนหลายล้านคนทั่วภูมิภาค ถ้ารัฐบาลไม่ดำเนินการอย่างเด็ดขาดเพื่อยุติการละเมิดสิทธิมนุษยชนเหล่านี้ไม่ให้ลุกลามออกไปจนควบคุมไม่ได้ เราคงจะได้เห็นโศกนาฏกรรมที่น่าสะพรึงกลัวแผ่ขยายไปทั่วทุกหัวระแหงเป็นแน่”

เอเชีย-แปซิฟิก

นิโคลาส เบค็อลิน (Nicholas Bequelin)
ผู้อำนวยการประจำสำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออก

“มีแนวโน้มว่ารัฐบาลในภูมิภาคเอเชียตะวันออกจะมีความโปร่งใสและความเชื่อมโยงกับประชาชนของตนเองน้อยลง การละเมิดและการปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนในเกาหลีเหนือและจีนยังคงฝังรากลึก โดยทางการญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน และฮ่องกง ต่างแสดงความไม่อดกลั้นต่อเสียงวิพากษ์วิจารณ์และความเห็นต่างมากขึ้น”

เอเชียใต้

แชมปา พาเนา (Champa Patel)
ผู้อำนวยการประจำสำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออก-เอเชียใต้และแปซิฟิก

“สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคเอเชียใต้ยังคงมีดราม่ามีการปราบปรามเพิ่มขึ้นโดย ในปากีสถานยังคงเป็นหนึ่งในประเทศที่อันตรายที่สุดในโลกสำหรับผู้สื่อข่าว ในบังกลาเทศ บล็อกเกอร์ถูกแทงด้วยมีดจนเสียชีวิตเนื่องจากการแสดงความเห็นของตน ในขณะที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนผู้หญิงในอัฟกานิสถานตกเป็นเป้าโจมตีอย่างรุนแรง ในอินเดีย ทางการได้ปราบปรามหน่วยงาน

ภาคประชาสังคมที่วิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐ และเพิ่มมาตรการจำกัดการรับทุนสนับสนุนจากต่างชาติ รัฐต่าง ๆ ต้องเร่งประกันให้เกิดความจริง ความยุติธรรม และการเยียวยาต่อการละเมิดและการปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนทั้งในอดีตและปัจจุบัน”

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

แชมปา พาเนา (Champa Patel)

ผู้อำนวยการประจำสำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก

“ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เราเห็นแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของการจำกัดสิทธิในการแสดงออกและการชุมนุมอย่างสงบ มีการใช้อำนาจอย่างป่าเถื่อนเพื่อปิดปากผู้แสดงความเห็นต่างอย่างสงบใน **ไทย** มีการใช้กฎหมายห้ามการดำเนินงานของเอ็นจีโอใน **เวียดนาม** ส่วนใน **มาเลเซีย** มีการใช้พระราชบัญญัติปลุกระดมมวลชนเพื่อนำตัวผู้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลรวมทั้งนักศึกษามาดำเนินคดี ในขณะที่ใน **เมียนมา** นักเคลื่อนไหวทางการเมืองและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสิทธิมนุษยชนอีกหลายสิบถูกคุมขัง”

“แม้จะเกิดวิกฤตผู้ลี้ภัยเมื่อเดือนพฤษภาคม 2558 ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคโดยเฉพาะ **อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย** ต่างไม่ดำเนินการอย่างเพียงพอเพื่อคุ้มครองผู้ลี้ภัยและผู้อพยพเข้าเมือง ซึ่งจำเป็นต้องให้ที่พักพิงกับพวกเขา และทางการ **เมียนมา** ต้องยุติ

การปราบปรามชาวโรฮิงญา ในขณะที่ **ออสเตรเลีย** ทำให้สถานการณ์เลวร้ายลงไปอีก โดยการใช้กฎหมายลงโทษเพื่อผลักดันผู้แสวงหาที่พักพิงให้กลับออกไป”

จอห์น ดัลฮูเซน (John Dalhusien)

ผู้อำนวยการประจำสำนักงานภูมิภาคยุโรปและเอเชียกลาง

“ปี 2558 เป็นปีที่ล้มเหลวของผู้นำในสหภาพยุโรปในการทำงานร่วมกัน เพื่อรับมือวิกฤตผู้ลี้ภัยอย่างมีมนุษยธรรม ถูกตีแผ่ให้ประจักษ์ประชาชนหลายแสนคนเสี่ยงภัยเดินทางข้ามน้ำข้ามทะเล เพียงเพื่อมาเจอกับอันตรายใหม่บนผืนแผ่นดินยุโรป ในตอนสิ้นปี เราได้เห็นรัฐต่าง ๆ ในสหภาพยุโรปทำสิ่งที่น่าสลดใจด้วยการปิดพรมแดนของตนแทนที่จะเคารพสิทธิและความจำเป็นของผู้ที่หลบหนีการถูกปราบปรามและสงครามความขัดแย้ง

“ในขณะที่ **รัสเซีย ตุรกี และอาเซอร์ไบจาน** แสดงความอดกลั้นน้อยลงต่อการมีความเห็นต่าง ในสหภาพยุโรป ภายหลังการโจมตีที่กรุงปารีส ประเทศสมาชิกอยู่ต่างออกมาตรการจำกัดสิทธิเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายมากขึ้น เป็นเหตุให้คำมั่นสัญญาของรัฐบาลยุโรปที่จะปฏิบัติตามกรอบสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ทั้งภายในและกับประเทศอื่น ยิ่งดูสิ้นคัลอนมากขึ้น”

ฟิลิป ลูเธอร์ (Philip Luther)

ผู้อำนวยการประจำสำนักงานภูมิภาคตะวันออกกลาง
และแอฟริกาเหนือ

“ปี 2558 เป็นปีแห่งหายนะในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ เพราะเต็มไปด้วยการสู้รบกันด้วยอาวุธที่ส่งผลให้พลเรือนหลายล้านคนต้องเสียชีวิตและอยู่ในสภาพอกสั่นขวัญแขวน วิกฤตการณ์ภัยครั้งใหญ่แบบที่ไม่เคยมีมาก่อน รวมทั้งการปราบปรามการแสดงออกซึ่งสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยรัฐบาลเผด็จการ

ปีที่ผ่านมาเกิดเหตุการณ์ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศซ้ำแล้วซ้ำเล่าทั่วทั้งภูมิภาค ตั้งแต่ความทารุณโหดร้ายรูปแบบต่าง ๆ ในซีเรีย ไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรมสงคราม อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และการอพยพหลบหนีของประชาชนจำนวนมาก ไปจนถึงการไม่คำนึงถึงชีวิตพลเรือนที่เกิดขึ้นในสงครามที่เยเมน อิรักและลิเบีย ความขัดแย้งและวิกฤตที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องแสดงให้เห็นว่าสถาบันหลักซึ่งมีหน้าที่คุ้มครองประชาชน กำลังถูกบ่อนทำลายและเพิกเฉยอย่างชัดเจน แม้แต่คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติก็ยังไม่สามารถยุติการขยายตัวของปฏิบัติการอันมิชอบที่กระจายไปในวงกว้างในซีเรียได้

นับเป็นเรื่องเศร้าใจที่ หลังจากเกิดการลุกฮือของประชาชนในปี 2554 หรือเมื่อ 5 ปีที่แล้ว เรากลับต้องมาเห็นการปราบปรามเสียงที่เห็นต่างครั้งใหม่อย่างกว้างขวางและการปกครองด้วยระบอบ

เผด็จการที่ฟื้นตัวกลับขึ้นมาอีกครั้ง ในปัจจุบัน รัฐต่าง ๆ ทั่วทั้งภูมิภาคใช้มาตรการเด็ดขาดเพื่อโจมตีนักกิจกรรมที่เคลื่อนไหวอย่างสงบ โดยมักอ้างเรื่องความมั่นคงแห่งชาติและการต่อต้านการก่อการร้ายเป็นเหตุผลในการปราบปราม ในอียิปต์และซาอุดีอาระเบีย มีการใช้กฎหมายปราบปรามการก่อการร้ายแบบมิชอบ ส่งผลให้มีการจับกุมคุมขังผู้แสดงความเห็นต่างโดยพลการ ไม่ว่าจะป็นนักกิจกรรมที่เคลื่อนไหวอย่างสงบหรือนักปกป้องสิทธิมนุษยชน”

แอฟริกาทางตอนใต้ของทะเลทรายซารา

มูโนอี วันเยกี (Muthoni Wanyeki)

ผู้อำนวยการประจำสำนักงานภูมิภาคแอฟริกาตะวันออก
กรุงฮอม และเขต Great Lakes

“ในปี 2558 มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนเพิ่มมากขึ้นในภูมิภาคแอฟริกาตะวันออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงการเลือกตั้ง ซึ่งรัฐบาลได้ออกกฎหมายห้ามการประท้วงและการชุมนุม มีการใช้กำลังอย่างเกินขอบเขตต่อผู้ประท้วง และการจับกุมโดยพลการต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ผู้สื่อข่าว และสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน ซึ่งส่งผลให้บางประเทศอย่างเช่น บุรุนดีเกือบจะเกิดสงครามกลางเมือง

รัฐบาลของบางภูมิภาคยังคงใช้วาทะทางการทูตเพื่อโจมตีระบอบยุติธรรมระหว่างประเทศและศาลอาญาระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้นำทางการเมืองของตนลายนวลพ้นผิดจากข้อกล่าวหาที่ว่าได้

กระทำอาชญากรรมตามกฎหมายระหว่างประเทศ ทั้งนี้ การลอบยวฬพันผิตเป็นปจัจยสำคัณที่ส่งผลให้เกิตควมไร้เสถียรภาพควมขัดแย้งและการละเมิดสิทธิมนุษยชนมากขึ้น”

เดโประเซ มูเชนา (Deprose Muchena) ผู้อำนวยการประจำสำนักงานภูมิภาคแอฟริกาใต้

“ในปี 2558 รัฐบาลทัวภูมิภาคแอฟริกาใต้ปฏิบัติต่อผู้แสดงความเห็นต่างราวกับเป็นอาชญากร ซึ่งส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคมและการชุมนุมอย่างสงบ นักกิจกรรมซึ่งเรียกร้องให้มีการตรวจสอบและให้มีบริการพื้นฐานที่จำเป็น ผู้สื่อข่าวหรือแม้กระทั่งทนายความและผู้พิพากษาที่เคลื่อนไหวนอกแนวทางที่รัฐกำหนด มักตกเป็นเหยื่อที่ได้รับผลกระทบจากการปราบปรามของรัฐ

ในขณะที่นักเคลื่อนไหวทั้งในแองโกลา สวาซีแลนด์ และซิมบับเว ถูกจับกุมระหว่างการทำงานในพื้นที่ ประธานาธิบดีโอมาร์ อัลบาชียร์ (Omar al-Bashir) ของซูดานกลับได้รับอนุญาตให้เดินทางไปประชุมสหภาพแอฟริกาในแอฟริกาใต้โดยไม่มีการขัดขวาง เห็นได้ชัดว่ามีบางอย่างผิดปกติเมื่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนถูกปฏิบัติราวกับเป็นอาชญากร ในทางกลับกัน จำเลยที่ต้องขึ้นศาลอาญาระหว่างประเทศในข้อหาอาชญากรรมล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ กลับได้รับการปฏิบัติราวกับเป็นผู้ทรงเกียรติ

ผู้นำในภูมิภาคแอฟริกาใต้ต้องแสดงความมุ่งมั่นอีกครั้งเพื่อเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งต้องดำเนินการเพื่อยุติการปราบปรามที่กำลังลุกลามไปทั่วภูมิภาคด้วย”

อาลีเยน ไนู (Alioune Tine) ผู้อำนวยการประจำสำนักงานภูมิภาคแอฟริกาตะวันตก และกลาง

“เกิดภัยคุกคามมากขึ้นต่อความปลอดภัยและเสรีภาพของประชาชนหลายล้านคนทั่วแอฟริกาตะวันตกและกลางในปี 2558 ทั้งนี้เนื่องจากความรุนแรงของกลุ่มติดอาวุธและการใช้มาตรการต่อต้านการก่อการร้ายของรัฐบาลที่จำกัดเสรีภาพของประชาชน

ที่แคเมอรูน ชาด นีแฌร์ และไนจีเรีย พลเรือนหลายร้อยคนถูกสังหาร ทรมาน และข่มขืนโดยกลุ่มโบโกฮาราม ซึ่งมุ่งโจมตีพลเรือนโดยไม่เลือกเป้าหมาย แต่ในขณะที่เดียวกันกองกำลังของรัฐก็ได้เผาทำลายบ้านเรือนของประชาชน จับกุมบุคคลโดยพลการ และสังหารนอกกระบวนการกฎหมายต่อผู้ต้องสงสัยว่าเป็นสมาชิกกลุ่มติดอาวุธ โดยการนำตัวมายิงเป้าด้วยเช่นกัน

แม้ในประเทศซึ่งไม่มีความขัดแย้ง ยังคงมีการละเมิดสิทธิที่จะแสดงความเห็นอย่างเสรี สิทธิที่จะชุมนุมอย่างสงบ และสิทธิที่จะไม่ถูกควบคุมตัวโดยพลการอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงการเลือกตั้งและการเปลี่ยนผ่านทางการเมือง”

ความก้าวหน้าด้านสิทธิมนุษยชน ปี 2558

ความสำเร็จระดับโลก

- ในเดือนธันวาคม ที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ เห็นชอบมติว่าด้วยการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนโดยการสนับสนุนจากเอ็นจีโอกว่า 190 องค์กรรวมทั้งแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ในช่วงเวลาที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนถูกกดดันมากขึ้น เนื่องจากการปราบปรามองค์กรภาคประชาสังคมที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่ต่างๆ ของโลก มติข้อนี้เรียกร้องให้เกิดความรับผิดชอบต่อการทำร้ายนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และกระตุ้นให้รัฐปล่อยตัวผู้ที่ถูกควบคุมตัวโดยพลการ เนื่องมาจากการใช้สิทธิขั้นพื้นฐานตามเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคมและการชุมนุมอย่างสงบ
- สามประเทศยกเลิกโทษประหารชีวิตในช่วงเวลาสามเดือนแรกของปี 2558 ในเดือนมกราคม มาดากัสการ์ยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทุกประเภท ฟิจิทำแบบเดียวกันในเดือนกุมภาพันธ์ และในเดือนมีนาคม ประเทศซูรินาเมแห่งอเมริกาใต้ได้ยกเลิกข้อบัญญัติให้มีโทษประหารชีวิตเช่นกัน

ความสำเร็จในภูมิภาคแอฟริกา

- ในเดือนมกราคม ภายใต้แรงกดดันจากแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลและผู้สนับสนุน บริษัทลูกของเชลลีไนไนจีเรียประกาศยอมความ โดยจ่ายเงิน 55 ล้านดอลลาร์ให้กับเกษตรกรและชาวยอมความ 15,600 คนในเขตโบโด ไนจีเรีย วิธีการดำรงชีวิตของพวกเขาได้รับผลกระทบอย่างมาก จากการรั่วไหลของน้ำมันครั้งใหญ่ถึงสองครั้งของบริษัทเชลล์ระหว่างปี 2551 และ 2552
- ประธานาธิบดีเอ็ดการ์ ลุงกู (Edgar Lungu) แห่งแซมเบียยกเลิกโทษประหารชีวิตแก่นักโทษ 332 คนซึ่งถูกคุมขังในเรือนจำที่มีความปลอดภัยสูงสุดในโมโกเบโก เมืองคิมเว โดยให้รับโทษจำคุกตลอดชีวิตแทนเมื่อเดือนกรกฎาคม
- ในเดือนพฤษภาคมโมเสส อากาตุกบา (Moses Akatugba) นักโทษประหารชีวิตชาวไนจีเรีย ได้รับการนิรโทษกรรมหลังถูกจองจำมาเกือบ 10 ปี เขาถูกทรมานให้รับสารภาพต่อความผิดที่เขายืนยันว่าไม่ได้ก่อ นักกิจกรรมของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล กว่า 800,000 คนส่งจดหมายเรียกร้องความยุติธรรมให้กับเขา
- ศาลอุทธรณ์แห่งซูดานกลับคำพิพากษาที่ให้ลงโทษฟาร์โดอูส อัลตูม (Fardous Al Toum) วัยรุ่นซึ่งเคยถูกศาลชั้นต้นพิพากษาว่ามีความผิดฐาน “แต่งกายไม่เหมาะสมหรือขัดกับหลักศีลธรรม” และได้รับโทษโบย 20 ครั้ง และถูกปรับเป็นเงิน 500 ปอนด์ซูดาน เชื่อว่าส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการรณรงค์และการกดดันระหว่างประเทศ

- ในเดือนตุลาคม ศาลของเอธิโอเปียตัดสินยกฟ้องบลิ๊กเกอร์สี่คนสุดท้ายของ Zone 9 ซึ่งถูกตั้งข้อหาทำร้ายเนื่องจากงานเขียนของตัวเอง ส่วนบลิ๊กเกอร์อีกห้าคนได้รับการปล่อยตัวตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม

ความสำเร็จในภูมิภาคอเมริกา

- ในโคลอมเบีย การเจรจาสันติภาพระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มปฏิวัติติดอาวุธแห่งโคลอมเบีย (Revolutionary Armed Forces of Colombia-FARC) คืบหน้าไปอย่างมาก ทำให้เกิดความหวังว่าการขัดแย้งกันด้วยอาวุธที่ดำเนินสืบมาถึง 50 ปีจะยุติลงเร็ว ๆ นี้ [แอมเนสตี๋ อินเตอร์เนชั่นแนลจะติดตามสถานการณ์สิทธิมนุษยชนและความคืบหน้าอื่นๆ ต่อไป](#)
- [คาร์เมน กัวดาลูเป่ วัลเกซ \(Carmen Guadalupe Vasquez\) ได้รับการอภัยโทษในที่สุด](#) เธอสามารถออกจากเรือนจำในกรุงเอลซัลวาดอร์เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ที่ผ่านมามีเธอถูกศาลตัดสินให้จำคุก 30 ปีตั้งแต่ปี 2550 ในข้อหาฆ่าคนตาย ทั้งที่ทางการเรื่องขึ้นมา ตอนอายุ 18 ปีเธอแต่งงาน แต่กลับถูกเจ้าหน้าที่ตั้งข้อหาทำแท้ง ซึ่งเป็นกรกระทำที่ต้องห้ามในทุกกรณีในเอลซัลวาดอร์
- ในเดือนกุมภาพันธ์ [มีการยกเลิกข้อหาสุดท้ายต่อคลอเดีย เมดินา \(Claudia Medina\) หญิงชาวเม็กซิโก](#) ซึ่งถูกทรมานและบังคับให้รับสารภาพเมื่อปี 2555 ผู้สนับสนุนแอมเนสตี๋ อินเตอร์เนชั่นแนลทั่วโลกร่วมปฏิบัติการช่วยเหลือเธอ โดยเป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์ “ยุติการทรมาน”

- ในเดือนตุลาคม [เชกเกอร์ อาเมอร์ \(Shaker Amer\) ได้รับการปล่อยตัว](#) หลังถูกควบคุมตัวที่อ่าวกวานตานาโมโดยไม่มีการแจ้งข้อหาหรือไม่ได้รับการไต่สวนจากศาลเป็นเวลา 13 ปี เขาเป็นหนึ่งในผู้ถูกควบคุมตัวชุดแรกๆ ที่ถูกส่งไปยังค่ายกักกันที่อ้อจาวเมื่อปี 2545 และเป็นผู้มีสิทธิพำนักอาศัยในสหราชอาณาจักรคนสุดท้ายที่ถูกควบคุมตัวที่นั่น ผู้สนับสนุนแอมเนสตี๋ อินเตอร์เนชั่นแนลรณรงค์ให้ปล่อยตัวเขามากกว่า 10 ปี
- ศิลปินกราฟฟิตี้และนักโทษทางความคิดชาวคิวบา [ดานิโล มัลโดนาโด มาฆาโด \(Danilo Maldonado Machado\) ได้รับการปล่อยตัว](#) จากเรือนจำในกรุงฮาวานาเมื่อเดือนตุลาคม เขาถูกคุมขังเกือบหนึ่งปีหลังจากเขียนคำว่า “Raúl” และ “Fidel” บนหลังของหมูลองตัว คาดว่าการปล่อยตัวเขาจะสะท้อนถึงแนวปฏิบัติใหม่ของเสรีภาพในการแสดงออกและเสียงที่เห็นต่างในประเทศนี้

ความสำเร็จในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

- ในเดือนตุลาคม มีการรับรองมติสำคัญโดย [คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ](#) ซึ่งให้ความหวังว่าเหยื่อของการขัดแย้งกันด้วยอาวุธในศรีลังกาจะสามารถเข้าถึงความจริงและความยุติธรรมได้ในที่สุด มติดังกล่าวยอมรับว่าอาชญากรรมรุนแรงเกิดขึ้นจากคู่กรณีทั้งสองฝ่าย
- ในเดือนมีนาคมศาลสูงสุดอินเดียตัดสินให้พระราชบัญญัติเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นโมฆะ ที่ผ่านมามีการใช้กฎหมายนี้ดำเนินคดีกับบุคคลจำนวนมากรวมทั้งนักกิจกรรมและผู้วิพากษ์

วิจารณ์รัฐบาลทางอินเทอร์เน็ต คำวินิจฉัยของศาลนับเป็นชัยชนะที่สำคัญของเสรีภาพในการแสดงออกในอินเดีย

- ในเดือนธันวาคม รัฐสภา**มองโกเลีย**ลงมติเห็นชอบประมวลกฎหมายอาญารูปแบบใหม่ซึ่ง**ยกเลิกโทษประหารชีวิต**สำหรับความผิดทางอาญาทุกรูปแบบ โดยจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนกันยายน 2559 เป็นต้นไป
- หลังการกดดันและเขียนจดหมายรณรงค์ของผู้สนับสนุนแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลเป็นเวลาสองปี **นายแพทย์ตุนออง (Tun Aung) ได้รับการปล่อยตัวในเดือนมกราคม** เขาถูกศาลสั่งจำคุก 17 ปีหลังจากพยายามห้ามปรามฝูงชนที่กำลังก่อจลาจลเมื่อปี 2555 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของ**เมียนมา**ระบุว่าจดหมายจากผู้สนับสนุนแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลส่งผลให้พวกเขาได้รับพิจารณาเรื่องนี้
- **ทางการจีนปล่อยตัวนักกิจกรรมด้านสิทธิสตรีห้าคน** โดยให้ประกันตัวออกไปเมื่อเดือนเมษายน ภายหลังการรณรงค์ระดับโลกเพื่อเรียกร้องเสรีภาพของพวกเขา #FreeTheFive เหวยติงติง (Wei Tingting) หวังมัน (Wang Man) หูหรงหรง (Wu Rongrong) หลี่ติงติง (Li Tingting) และเจิ้งชู่หฺราน (Zheng Churan) ถูกจับกุมช่วงวางแผนจัดกิจกรรมในวันสตรีสากล โดยมีเป้าหมายเพื่อรณรงค์ต่อต้านการคุกคามทางเพศ
- **ฟิลิป การ์มา (Filep Karma) นักเคลื่อนไหวได้รับการปล่อยตัว** ออกจากเรือนจำใน**อินโดนีเซีย**เมื่อเดือนพฤศจิกายน**ที่สุดใน** เขาถูกจองจำว่าหนึ่งทศวรรษเนื่องจากโบกธงเรียกร้องเอกราชของชาวปาปัวในระหว่างพิธีกรรมทางการเมืองเมื่อปี 2547

ผู้สนับสนุนแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลรณรงค์เรียกร้องเป็นเวลานานเพื่อให้ปล่อยตัวฟิลิปมีการส่งข้อความ 65,000 ครั้งเพื่อสนับสนุนเขาในกิจกรรมเขียนเพื่อสิทธิในปี 2554

ความสำเร็จในภูมิภาคยุโรปและเอเชียกลาง

- ในเดือนพฤษภาคม**ไอร์แลนด์**เป็นประเทศแรกในโลกที่รับรอง**กฎหมายความเท่าเทียมด้านการสมรสเต็มรูปแบบ**จากการลงคะแนนเสียงของประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียง**เลือกตั้ง** (popular vote) “การตัดสินใจครั้งนี้เป็นการส่งสัญญาณต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศในทุกแห่งหนว่าพวกเขา **ความสัมพันธ์ของพวกเขา และครอบครัวของพวกเขามีความสำคัญ**” คอลัม โอกอร์แมน (Colm O’Gorman) ผู้อำนวยการบริหารแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลไอร์แลนด์กล่าว
- ในเดือนเมษายน**รัฐบาลนอร์เวย์**ระบุว่า**จะมีการแก้ไขกฎหมายสำหรับบุคคลที่ต้องการเปลี่ยนเพศสภาพตามกฎหมาย** ทั้งนี้เป็นผลจากการรณรงค์ของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลในกรณีของจอห์น จีนเน็ต โซลสแตท เรโม (John Jeanette Solstad Remø) หญิงข้ามเพศซึ่งไม่สามารถเปลี่ยนเพศสภาพตามกฎหมายได้เนื่องจากไม่ได้ผ่านการผ่าตัดตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด
- **ศาลอิตาลีมีคำวินิจฉัยเมื่อเดือนพฤษภาคมว่าการส่งครอบครัวชาวโรมาเข้าสู่ค่ายกักกันสำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ออกกรุงโรมเป็นกระบวนการที่ผิดกฎหมาย** คำวินิจฉัยครั้งสำคัญนี้เป็นผลมาจากการรณรงค์ต่อเนื่องหลายปีของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลร่วม

กับกลุ่มอื่น ๆ เพื่อยุติการขับไล่ชาวโรมา และยุติการกีดกันและเลือกปฏิบัติต่อพวกเขา

- [บาเชีย ซูเลมันลี \(Bashir Suleymanli\)](#) และ [ไอร์คาน เอยบซาดะ \(Orkhan Eyyubzade\)](#) ผู้ที่มักวิพากษ์วิจารณ์ประธานาธิบดีอิลแฮม อาลียะฟ (Ilham Aliyev) แห่ง [อาเซอร์ไบจาน](#) ได้รับการปล่อยตัวเมื่อเดือนมีนาคม โดยเป็นผลมาจากการอภัยโทษของประธานาธิบดี ที่ผ่านมาแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล รณรงค์ให้ปล่อยตัวเขารวมทั้งนักโทษทางความคิดคนอื่นอีก 20 คน
- [เลลา ยูนุส \(Leyla Yunus\)](#) หนึ่งในนักปกป้องสิทธิมนุษยชนคนสำคัญของ [อาเซอร์ไบจาน](#) ได้รับการปล่อยตัวเมื่อเดือนธันวาคม เธอถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดเมื่อเดือนสิงหาคมในข้อหา “ฉ้อโกง” และข้อหาอาชญากรรมอื่น ๆ อันเป็นผลมาจากการเอนจีโอของเธอ

ความสำเร็จในภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ

- นับเป็นความสำเร็จด้านหลักความรับผิดชอบครั้งสำคัญหลังเกิดการละเมิดที่เกี่ยวข้องกับสงครามความขัดแย้งหลายทศวรรษของกองกำลัง [อิสราเอล](#) กับกลุ่มติดอาวุธ [ปาเลสไตน์](#) เนื่องจากศาลอาญาระหว่างประเทศได้เริ่มการไต่สวนเบื้องต้นต่อ [สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเขตยึดครองปาเลสไตน์](#) นับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2557 ซึ่งอาจนำไปสู่การสอบสวนอย่างเป็นทางการต่อข้อหาอาชญากรรมสงครามและอาชญากรรมอื่น ๆ จากคูร์ณีย์ทั้งสองฝ่าย และอาจช่วยแก้ปัญหาการลอยนวลพันผิดที่ฝังรากลึก

- ก้าวที่สำคัญสู่หลักความรับผิดชอบอีกประการหนึ่ง คือการแต่งตั้งคณะกรรมการความจริงและศักดิ์ศรีของ [ตูนีเซีย](#) หลัง “การปฏิวัติดอกมะลิ” หรือ Jasmine Revolution” เมื่อปี 2554 ทั้งนี้เพื่อสอบสวนการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้น และมีการสอบปากคำเหยื่อจากการละเมิดในช่วงที่ประธานาธิบดีเบน อาลี (Ben Ali) ปกครองประเทศ
- [มาเซ็น ดาวิช \(Mazen Darwish\)](#) ผู้อำนวยการศูนย์สื่อและเสรีภาพในการแสดงออกแห่ง [ซีเรีย](#) ซึ่งทำหน้าที่เก็บข้อมูลการละเมิดสิทธิมนุษยชนในซีเรีย ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำเมื่อเดือนสิงหาคม 2558 ไม่นานหลังมีการปล่อยตัวฮุสเซน เฆอ (Hussein Ghreer) และฮานี อัล ซิตานี (Hani al-Zitani) เพื่อนร่วมงานของเขา ทั้งสามคนถูกคุมขังด้วยข้อหาก่อการร้ายที่ทางการกูเรื่องขึ้นมา และได้รับโทษจำคุกสามปีครึ่ง
- [โมฮัมเหม็ด ฟาห์มี \(Mohamed Fahmy\)](#) และ [บาเฮอร์ โมฮัมเหม็ด \(Baher Mohamed\)](#) ผู้สื่อข่าวของ [อัลจาซีรา](#) ได้รับการปล่อยตัวเมื่อเดือนกันยายนตามคำสั่งประธานาธิบดี ซึ่งให้นิรโทษกรรมบุคคล 100 คนใน [อียิปต์](#) รวมทั้งนักเคลื่อนไหวอย่างสงบจำนวนมาก พวกเขาถูกจับกุมเมื่อปี 2556 และถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดฐาน “เผยแพร่ข่าวเท็จ” พร้อมกับเพื่อนร่วมงานของเขาคือ [ปีเตอร์ เกรสต์ \(Peter Greste\)](#) ซึ่งได้รับการปล่อยตัวเมื่อต้นปีที่แล้ว
- [นอบาร์ทเรน นาบีล ราจับ \(Nabeel Rajab\)](#) นักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนคนสำคัญ ได้รับการพระราชทานอภัยโทษจากกษัตริย์ และได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำด้วยเหตุผลทางการแพทย์หลังติดคุกอยู่สามเดือนจากโทษทั้งหมดหกเดือน อย่างไรก็ตามก็ดี เขาถูก

สั่งห้ามเดินทางออกนอกบาห์เรน และยังคงขึ้นศาลในข้อหา
แสดงความเห็นทางทวิตเตอร์ อันอาจเป็นเหตุให้เขาได้รับโทษ
จำคุก 10 ปี

ภาพรวมภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

แม้ภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกจะมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ
อย่างรวดเร็ว แต่สถานการณ์สิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ยังคงดูมืดมัว
มีแนวโน้มของการปราบปรามและความอยุติธรรมมากขึ้น ซึ่งส่งผล
กระทบต่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

ภัยคุกคามสำคัญต่อสิทธิของประชาชนได้แก่ ความล้มเหลวของรัฐที่จะ
ประกันความรับผิดชอบ ส่งผลให้มีการลดยกเว้นผิดอย่างต่อเนื่องและ
กว้างขวาง อันเป็นการปฏิเสธความยุติธรรมและยังสนับสนุนการละเมิด
สิทธิมนุษยชน ทั้งการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย ปัญหาคือการ
ลดยกเว้นผิดยังรุนแรงขึ้นเนื่องจากความขัดแย้งกันด้วยอาวุธแบบ
ที่เกิดขึ้นในอัฟกานิสถานและเมียนมา และความอยุติธรรมอย่าง
ต่อเนื่องเพราะไม่มีหลักประกันการเยียวยาภายหลังความขัดแย้ง อย่าง
กรณีของอินโดนีเซีย

ในหลายประเทศ มีช่องว่างอย่างสำคัญระหว่างรัฐบาลกับประชาชน
โดยเฉพาะเยาวชนซึ่งกลับมามีความรู้สึกเข้มแข็งเนื่องจากมีช่องทาง
พูดถึงสิทธิของตนได้ โดยเป็นผลมาจากเทคโนโลยีและพื้นที่การสื่อสาร

ที่มีค่าใช้จ่ายน้อยลง รวมทั้งการใช้ไซเชียมมีเดีย ในทางตรงข้าม รัฐบาลมุ่งป้องกันตนเองจากการตรวจสอบหรือการวิพากษ์วิจารณ์ โดยรัฐบาลบางส่วนอย่างเช่น รัฐบาลจีน กัมพูชา อินเดีย มาเลเซีย ไทย และเวียดนาม ได้ยกระดับการปราบปรามเสรีภาพที่สำคัญอย่างเข้มข้น ทั้งนี้ ยังคงมีการจำกัดสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม และการชุมนุมอย่างสงบในลาวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการควบคุมภาคประชาสังคมที่เข้มงวดมากขึ้น

แม้แนวโน้มระดับโลกจะมุ่งสู่การยกเลิกโทษประหารชีวิต แต่หลายประเทศในภูมิภาคนี้ยังคงใช้โทษประหารชีวิตต่อไป โดยเฉพาะที่เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในจีนและปากีสถาน ขณะที่อินโดนีเซียได้นำการประหารชีวิตมาใช้อีกครั้ง ส่วนมัลดีฟส์จะทำเช่นกัน นอกจากนี้ปากีสถานยังมีจำนวนการประหารชีวิตเพิ่มสูงขึ้นมาก ภายหลังการยกเลิกข้อตกลงพักการประหารชีวิตพลเรือนเมื่อเดือนธันวาคม 2557 อย่างไรก็ดี มีแนวโน้มในเชิงบวกบางประการ โดยฟิลิปปินส์ได้กลายเป็นประเทศที่ 100 ของโลกซึ่งยกเลิกโทษประหารชีวิตอย่างสิ้นเชิง ส่วนรัฐสภามองโกเลียได้ผ่านประมวลกฎหมายอาญาฉบับใหม่เพื่อพักการใช้โทษประหารชีวิตกับความผิดอาญาใด ๆ

ผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงหลายล้านคนต้องเผชิญกับชะตากรรมที่ยากลำบากตลอดทั่วภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกและประเทศที่มีความแตกต่างกันอย่างมาก เช่น ออสเตรเลียและจีนได้ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ โดยบังคับส่งกลับบุคคลทั้ง ๆ ที่มีความเสี่ยงมากที่จะถูกละเมิดสิทธิอย่างร้ายแรง ขณะที่ในอ่าวเบงกอลและทะเลอันดามัน

ได้เกิดวิกฤตด้านมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชนครั้งใหญ่ โดยผู้ลี้ภัยคนนำคนเข้าเมืองและผู้ค้ามนุษย์ทอดทิ้งผู้ลี้ภัยและผู้ย้ายถิ่นหลายพันคนให้อยู่กลางทะเล ในขณะที่ในเบื้องต้นประเทศต่าง ๆ ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือ หรือปฏิบัติการค้นหาและกู้ภัยอย่างล่าช้า

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเนปาล เหตุแผ่นดินไหวครั้งใหญ่เมื่อวันที่ 25 เมษายนและอาฟเตอร์ช็อกส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตกว่า 8,000 คน และได้รับบาดเจ็บ 22,000 คน รวมทั้งที่พลัดถิ่นฐานอีกกว่า 100,000 คน รัฐบาลปฏิเสธที่จะดเว้นกระบวนการทางศุลกากรและภาษีนำเข้าอัตราสูงกับปัจจัยบรรเทาทุกข์ ซึ่งทำให้เกิดค่าใช้จ่ายมากและใช้เวลานานในการเข้าถึงผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ อันเป็นเหตุให้ประชาชนหลายพันคนต้องอยู่ในภาวะทุกข์ยาก นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญใหม่ผ่านการพิจารณาอย่างเร่งรัดในช่วงหลังเหตุการณ์แผ่นดินไหว สะท้อนถึงข้อบกพร่องด้านสิทธิมนุษยชน กลุ่มชาติพันธุ์ไม่ยอมรับโครงสร้างแบบสหพันธรัฐ อันส่งผลให้เกิดการประท้วงและการเผชิญหน้าอย่างรุนแรง กองกำลังความมั่นคงได้ใช้กำลังกับผู้ประท้วงในการปะทะกันหลายครั้ง ซึ่งใช้กำลังที่รุนแรงเกินกว่าเหตุหรือไม่จำเป็น และส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตหลายสิบคน

การปราบปรามอย่างรุนแรงและการละเมิดสิทธิมนุษยชนเกือบทุกประการอย่างเป็นระบบ เป็นภาพชีวิตที่มักเกิดขึ้นในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ)และผู้หลบหนีออกนอกประเทศมักให้ข้อมูลว่า มีการจับกุมโดยพลการเพิ่มมากขึ้น การลดสัดส่วนการแจกจ่ายอาหารต่อวันคุกคามสิทธิที่จะได้รับอาหารอย่าง

เพียงพอ และประชาชนหลายแสนคนต้องทนทุกข์ทรมานในค่ายกักกัน และสถานที่ควบคุมตัว ซึ่งมีการทรมาน การปฏิบัติที่โหดร้าย และการบังคับใช้แรงงานเป็นกิจวัตร

อิทธิพลเชิงภูมิศาสตร์ทางการเมืองของจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่สถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่เลวร้ายในประเทศยังเกิดขึ้นต่อไป รัฐบาลใช้ข้ออ้างในการส่งเสริมความมั่นคงแห่งชาติเพื่อยกระดับการปราบปราม โดยร่างหรือออกกฎหมายและระเบียบจำนวนมากเพื่อปิดปากผู้เห็นต่าง จากรัฐและปราบปรามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน นอกจากนี้ ทางการยังได้เพิ่มมาตรการควบคุมอินเทอร์เน็ต สื่อมวลชน และนักวิชาการ

ก่อนการเลือกตั้งทั่วไปของ**เมียนมา** ในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งนับเป็นการเลือกตั้งครั้งแรกภายหลังรัฐบาลกึ่งพลเรือนเข้าสู่อำนาจเมื่อปี 2554 หรือภายหลังเกือบห้าทศวรรษของระบอบทหาร ได้เกิดปรากฏการณ์ ลิดรอนสิทธิเลือกตั้งของชนกลุ่มน้อย โดยเฉพาะชาวโรฮิงญาที่ถูกคุกคาม และยังมีสงครามการสู้รบอย่างต่อเนื่องในตอนเหนือของเมียนมา อย่างไรก็ตาม ชัยชนะอย่างถล่มทลายของพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (National League for Democracy) ซึ่งนำโดยออง ซาน ซูจี อดีตนักโทษทางความคิด ถือเป็นเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ที่ให้ความหวังว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ คงต้องรอดูบททดสอบที่แท้จริงกันต่อไป

รัฐบาลทหาร**ไทย**ได้เลื่อนแผนเปลี่ยนผ่านอำนาจทางการเมือง ประเทศจึงยังคงก้าวถอยหลังต่อไปในแง่ของการปฏิบัติตามพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน กล่าวคือ ยังมีการจำกัดสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่องและเข้มข้นมากขึ้น โดยเฉพาะในสิ่งที่เกี่ยวกับเสรีภาพในการแสดงออก และการชุมนุม ทั้ง ๆ ที่ทางการเคยสัญญาภายหลังยึดอำนาจเมื่อปี 2557 ว่าจะเป็นการจำกัดสิทธิเพียงชั่วคราว

รัฐบาลใหม่ได้เข้าสู่อำนาจใน**ศรีลังกา**เมื่อเดือนมกราคม โดยรณรงค์ให้มีการปฏิรูปรัฐธรรมนูญและสัญญาว่าจะส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน แต่ยังคงมีปัญหาท้าทายแรงหลายประการ รวมทั้งการใช้การจับกุมและควบคุมตัวโดยพลการ การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย การบังคับบุคคลให้สูญหาย และการเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของทางการ ในขณะที่การลดยกเว้นพินิจจากการปฏิบัติมิชอบระหว่างการสู้รบกันในศรีลังกาซึ่งได้ยุติลงเมื่อปี 2552 ยังคงเป็นปัญหาที่ไม่ได้รับการแก้ไข

อย่างไรก็ดี มีสัญญาณเล็ก ๆ ที่บ่งชี้ถึงความก้าวหน้าในภูมิภาคอยู่บ้าง แม้จะดูประปรายและกำลังชะลอตัวลง ทั้งนี้ รวมถึง การวางแผนวางแนวทางคร่าว ๆ เพื่อแก้ปัญหาการทรมานและการปฏิบัติอื่น ๆ ที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนที่กำลังขยายวงกว้างใน**อัฟกานิสถาน อินเดีย และศรีลังกา**

การเคลื่อนไหวทางการเมืองและการปราบปรามการประท้วงของมวลชนที่เพิ่มมากขึ้น

การเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนมีความแพร่หลายมากขึ้นในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกในช่วงหลายปีที่ผ่านมา และยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อไป แต่การประท้วงและกิจกรรมเคลื่อนไหวมักถูกทำให้อ่อนแรงลงด้วยความพยายามของเจ้าหน้าที่ที่จะควบคุมเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคมและการชุมนุมอย่างสงบ ซึ่งความพยายามเหล่านี้หมายถึงการใช้กำลังและความรุนแรงด้วย

ในเวียดนามมีการข่มขู่และคุกคามบุคคลที่แสดงออกซึ่งสิทธิขั้นพื้นฐานในการชุมนุมอย่างสงบ เมื่อเดือนกรกฎาคม กองกำลังความมั่นคงทุบตีและข่มขู่นักเคลื่อนไหวที่พยายามเข้ามีส่วนร่วมในการประท้วงอดอาหารเพื่อให้กำลังใจนักโทษทางความคิด ในมัลดีฟส์นักการเมืองฝ่ายค้านหลายร้อยคนที่กำลังทำการประท้วงอย่างสงบ ถูกจับกุมและควบคุมตัว ส่วนในมาเลเซีย ผู้จัดและผู้เข้าร่วมการประท้วงอย่างสงบถูกดำเนินคดีทางอาญา

ในกัมพูชา การปราบปรามการแสดงออกซึ่งสิทธิในการชุมนุมอย่างสงบในปี 2557 ถูกซ้ำเติมด้วยการลงโทษทางอาญาต่อผู้ประท้วง เมื่อเดือนกรกฎาคม ศาลตัดสินว่าสมาชิกพรรคฝ่ายค้านและนักกิจกรรม 11 คน มีความผิดในข้อหายุยงปลุกปั่น เพียงเพราะพวกเขาเข้าร่วมการชุมนุมที่กรุงพนมเปญในเดือนกรกฎาคม 2557 ที่ท้ายที่สุดถูกลบไปจากการปะทะกันกับกองกำลังเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ เป็นข้อหาที่เกินความจริงไปมาก

เนื่องจากไม่มีพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือที่จะเชื่อมโยงกลุ่มจำกัดกับการก่อความรุนแรงดังกล่าวเลย

ศาลสั่งลงโทษจำคุกนักกิจกรรมสองคนในประเทศไทยเนื่องจากการแสดงละคร ซึ่งนับเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของรัฐบาลทหารที่จะใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในแบบที่ไม่เคยเห็นกันมาก่อน โดยมีจุดประสงค์เพื่อปราบปรามเสรีภาพในการแสดงออก นอกจากนี้ทางการยังทำให้ “การชุมนุมทางการเมือง” ของบุคคลตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปเป็นเรื่องผิดกฎหมาย โดยกำหนดให้ผู้ชุมนุมต้องขออนุญาตจากตำรวจหรือทางการเสียก่อน มิฉะนั้นอาจได้รับโทษจำคุก นักศึกษาและนักกิจกรรมที่ทำการประท้วงในเชิงสัญลักษณ์เป็นกลุ่มเล็กและกระทำอย่างสงบ มักต้องเผชิญกับการใช้กำลังเกินกว่าเหตุ หรือไม่ก็ถูกจับกุมและตั้งข้อหา

การใช้กำลังของตำรวจเพื่อปราบปรามนักศึกษาที่ชุมนุมประท้วงอย่างสงบในเมียนมา ส่งผลให้เกิดการจับกุมประชาชนจำนวนมาก และการคุกคามแกนนำนักศึกษาและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประท้วงอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้รวมถึงเพียว เพียว อ่อง (Phyoe Phyoe Aung) แกนนำนักศึกษาในกลุ่ม All Burma Federation of Student Unions

ในสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) มีการประท้วงท่าทีของรัฐบาลหลายครั้งต่อกรณีเรือโดยสารเซว็อลล์เมื่อปี 2557 ซึ่งคร่าชีวิตคนกว่า 300 ราย แม้ว่าการประท้วงส่วนใหญ่ในวาระครบรอบหนึ่งปีของหายนะดังกล่าวเมื่อเดือนเมษายนจะเป็นไปอย่างสงบ แต่ตำรวจปิดกั้นการ

เดินขบวนบนถนนหลายสายในกรุงโซล และยังใช้กำลังเกินขอบเขตกับ
ผู้เข้าร่วมการเดินรำลึกไว้อาลัยให้ผู้เสียชีวิต

การปราบปรามผู้เห็นต่างจากรัฐ

รัฐบาลของหลายประเทศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกไม่รีรอที่จะแสดง
ความไม่พอใจอย่างชัดเจนต่อความเห็นต่าง และหันไปใช้วิธีการจำกัด
สิทธิมนุษยชนที่รุนแรง

เดือนพฤษภาคมเป็นโอกาสครบรอบหนึ่งปีของการประกาศใช้กฎ
อัยการศึกและการยึดอำนาจของทหารในประเทศไทย ทางการได้ใช้
มาตรการรุนแรง มีการปฏิบัติมิชอบในระบบยุติธรรม และขยายอำนาจ
ของตนในการปราบปรามการแสดงความเห็นต่างหรือการวิพากษ์
วิจารณ์ระบอบทหารอย่างสงบ ทหารแสดงความไม่อดกลั้นอย่าง
ต่อเนื่องและไม่ยอมให้มีการแสดงความเห็นต่างอย่างสงบ มีการจับกุม
นักศึกษาและนักกิจกรรมต่อต้านรัฐประหารโดยพลการ มีการควบคุมตัว
นักวิชาการ สื่อมวลชน และสมาชิกวุฒิสภาไปกักขังในสถานที่ลับใน
ค่ายทหาร โดยไม่มีการตั้งข้อหาหรือไม่ได้รับการไต่สวนคดี ผู้ที่แสดง
ความเห็นต่อต้านการยึดอำนาจของทหาร ต้องเข้ารับการพิจารณาใน
ศาลทหารและไม่ได้รับการพิจารณาอย่างเป็นธรรม ทางการยังสั่งลงโทษ
คนจำนวนมากที่แสดงความเห็นและโพสต์ข้อความทางเฟซบุ๊กที่ทาง
การถือว่าเป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ โดยศาลสั่งตัดสินจำคุกนาน
ถึง 60 ปี

รัฐบาลเกาหลีเหนือไม่อนุญาตให้พรรคการเมือง หนังสือพิมพ์อิสระ
หรือหน่วยงานภาคประชาสังคมที่เป็นอิสระดำเนินกิจการ และยังห้าม
ไม่ให้พลเมืองของตนเกือบทั้งหมดเข้าถึงบริการโทรศัพท์มือถือระหว่าง
ประเทศ แต่ประชาชนหลายคนยังคงเสี่ยงที่จะใช้โทรศัพท์สื่อสาร
ระหว่างประเทศ โดยชาวเกาหลีเหนือที่อาศัยอยู่ใกล้พรมแดนจีนใช้
ประโยชน์จากรูกรักเอกชนที่ไม่ได้จดทะเบียนเพื่อเข้าถึงบริการโทรศัพท์
มือถือที่ถูกลักลอบเข้ามา โดยโทรศัพท์มือถือเหล่านี้มีสัญญาณเชื่อมต่อ
กับเครือข่ายของจีน ทั้งนี้ เพื่อติดต่อกับบุคคลนอกเกาหลีเหนือ ซึ่งเป็น
เหตุให้ถูกสอดแนม ถูกจับกุมและควบคุมตัว

ในกัมพูชา นักปกป้องสิทธิมนุษยชนถูกคุมขังและทางการยกระดับ
การจำกัดสิทธิการแสดงออกและการชุมนุมอย่างสงบด้วยการจับกุม
ผู้กระทำความผิดทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น พระราชบัญญัติสมาคม
และหน่วยงานเอกชนฉบับใหม่ได้รับการลงนามประกาศใช้เป็นกฎหมาย
แล้ว แม้ว่าจะได้รับการคัดค้านจากภาคประชาสังคม เนื่องจากเป็น
กฎหมายที่คุกคามสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการสมาคม แต่ก็ยังไม่เป็นที่
ชัดเจนว่าจะมีการบังคับใช้อย่างไร

ในเวียดนาม รัฐควบคุมสื่อและหน่วยงานศาล รวมทั้งหน่วยงานด้าน
การเมืองและศาสนา โดยมีนักโทษทางความคิดหลายสิบคนถูกคุมขัง
ในสภาพที่เลวร้ายสืบเนื่องจากการพิจารณาคดีที่ไม่เป็นธรรม มีรายงาน
เกี่ยวกับการคุกคาม การควบคุมตัวระยะสั้นโดยพลการ และการโจมตี
ทำร้ายสมาชิกภาคประชาสังคมเพิ่มขึ้น

เมื่อเดือนกรกฎาคม ทางกรร^าจีนปราบปรามกลุ่มทนายความสิทธิมนุษยชนครั้งใหญ่ ซึ่งหลังจากนั้นก็ดำเนินเรื่อยมาตลอดทั้งปี นักกิจกรรมรวมทั้งนักสิทธิมนุษยชนและครอบครัวตกเป็นเป้าของการคุกคาม การข่มขู่ การจับกุมโดยพลการ และการใช้ความรุนแรงอย่างเป็นระบบ

พื้นที่สำหรับภาคประชาสังคม นักปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพในการแสดงออกทั่วภูมิภาคเอเชียใต้หดตัวลง **ปากีสถาน** ยังคงเป็นหนึ่งในประเทศอันตรายมากที่สุดในโลกสำหรับผู้สื่อข่าวที่จะตกเป็นเป้าโจมตี รวมทั้งการถูกสังหารโดยกลุ่มติดอาวุธซึ่งยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกับผู้ทำงานด้านสื่อ ในขณะที่รัฐบาลก็ไม่ได้ให้ความคุ้มครองเพียงพอ **บังคลาเทศ** กลายเป็นสถานที่ที่อันตรายมากขึ้นสำหรับผู้สื่อข่าวที่แสดงความคิดเห็นของตน โดยมีแบบแผนการปราบปรามเสรีภาพในการแสดงออก รวมทั้งการสังหารบล็อกเกอร์และผู้จัดพิมพ์หนังสือแนวฆราวาสนิยมหลายคน องค์กรพัฒนาเอกชนยังคงต้องเผชิญกฎหมายที่จำกัดเสรีภาพซึ่งห้ามวิพากษ์วิจารณ์ทางการของบังคลาเทศและปากีสถาน ส่วนทางการของอินเดียยังคงใช้กฎหมายเงินทุนจากต่างชาติเพื่อปราบปรามองค์กรพัฒนาเอกชนที่วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนใน**อัฟกานิสถาน** ตกเป็นเป้าโจมตี โดยผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ พวกเขาตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทั้งจากกลุ่มของรัฐบาลและที่ไม่ใช่ของรัฐบาล มีการกล่าวหาว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ของรัฐเกี่ยวข้องกับการโยนระเบิด การวางระเบิด และการสังหารนักปกป้องสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ รัฐสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายสื่อมวลชน ซึ่งเป็นการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกมากขึ้น อีกทั้ง ภายหลังจากกลุ่มฏอลิบัน

ยึดครองเมืองคุนดุกซ์เมื่อเดือนกันยายน มีรายงานการสังหารหมู่ การข่มขืนกระทำชำเรา และการตามล่าผู้ทำงานด้านสื่อและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนหญิงที่มีชื่ออยู่ในบัญชีที่กลุ่มต้องการสังหาร

ในประเทศอื่นๆ รัฐบาลแสดงความไม่อดกลั้นต่อเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากสาธารณะ รวมทั้งรัฐบาล**ญี่ปุ่น** ซึ่งบังคับใช้กฎหมายความลับทางราชการเมื่อเดือนธันวาคม 2557 อันจะนำไปสู่การจำกัดสิทธิอย่างกว้างขวางต่อการเข้าถึงข้อมูลของทางการ ขณะที่รัฐบาล**เกาหลีใต้** เพิ่มการใช้พระราชบัญญัติความมั่นคงแห่งชาติในการเอาผิดกลุ่มอื่น ๆ มากขึ้น รวมทั้งนักการเมือง ซึ่งมีแนวโน้มที่น่าจะนำไปสู่การควบคุมเสรีภาพในการแสดงออก ส่วนทางการ**อินโดนีเซีย** ได้ใช้กฎหมายอินเทอร์เน็ตเพื่อเอาผิดทางอาญากับการใช้เสรีภาพในการแสดงออก รูปแบบต่างๆ อันส่งผลให้บุคคลถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดและต้องจำคุกเพียงเพราะแชร์ความเห็นทางอินเทอร์เน็ต

การจำกัดสิทธิในการเคลื่อนไหวและแสดงความคิดเห็นต่างอย่างสงบใน**เมียนมา** มีความเข้มข้นมากขึ้น โดยมีการตั้งข้อหากับนักโทษทางความคิดจำนวนมากที่ถูกควบคุมตัวและประชาชนอีกหลายร้อยคนที่ใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและการชุมนุมอย่างสงบ ทั้งนี้รวมถึงผู้ประท้วงที่เป็นนักศึกษา นักกิจกรรมทางการเมือง ผู้ทำงานด้านสื่อและนักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะผู้ที่เคลื่อนไหวด้านที่ดินและแรงงาน

หน่วยงานสื่อหลายแห่งถูกจำกัดเสรีภาพใน**มาเลเซีย** และมีการข่มขู่และคุกคามนักกิจกรรม อีกทั้ง ศาลกลางมีคำวินิจฉัยยืนยันว่าพระราชา-บัญญัติยุยงปลุกปั่นที่จำกัดสิทธินั้นชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มีการใช้กฎหมายนี้เพื่อจับกุมและควบคุมตัวโดยพลการต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและบุคคลอื่นจำนวนมากในช่วงหลายปีที่ผ่านมา คำวินิจฉัยของศาลดังกล่าวบ่งชี้ทอนเสรีภาพในการแสดงออกมากขึ้น

การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย

มีรายงานข้อมูลการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายในหลายประเทศในภูมิภาค ซึ่งรวมถึง**ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย มองโกเลีย เนปาล เกาหลีเหนือ ฟิลิปปินส์ ไทย ติมอร์-เลสเต และเวียดนาม** อีกทั้งผู้กระทำผิดมักลอยนวลพ้นผิด

การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายระหว่างการควบคุมตัวและการสอบปากคำยังคงเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางใน**จีน**

รัฐบาล**อัฟกานิสถาน**ได้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่อขจัดการทรมาน หน่วยงานข่าวกรองได้ออกคำสั่งห้ามใช้การทรมาน อย่างไรก็ตาม การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายโดยเจ้าหน้าที่ความมั่นคงยังคงเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในระบบราชการ

ใน**อินเดีย**ยังคงมีรายงานการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายระหว่างการควบคุมตัว รวมทั้งการเสียชีวิตจากการทรมาน ส่วนการดำเนินการ

ในแงบวก ศาลสูงสุดมีคำสั่งให้รัฐติดตั้งกล้องวงจรปิดในเรือนจำทุกแห่งเพื่อป้องกันการทรมานและการละเมิดอย่างอื่น ในขณะที่รัฐบาลประกาศจะแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อกำหนดฐานความผิดของการทรมานอย่างชัดเจน

ใน**ศรีลังกา**มีรายงานข้อมูลการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายต่อผู้ถูกควบคุมตัว ซึ่งรวมถึงการใช้ความรุนแรงทางเพศ อีกทั้งมีการเสียชีวิตที่น่าสงสัยระหว่างการควบคุมตัว และในคดีก่อนหน้านี้ยังพบการลอยนวลพ้นผิดเกิดขึ้นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม รัฐบาลใหม่ให้คำมั่นกับคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติว่าจะกำหนดเป็นคำสั่งห้ามอย่างชัดเจนว่าไม่ให้หน่วยงานความมั่นคงใช้การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายและให้มีการสอบสวนและลงโทษผู้มีส่วนรับผิดชอบ

การขัดแย้งกับด้วยอาวุธ

ยังคงมีการสู้รบด้วยอาวุธในบางพื้นที่ของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกเกิดขึ้นใน**อัฟกานิสถาน** การที่กลุ่มฏอลิบานและกลุ่มติดอาวุธอื่น ๆ รวมทั้งกองกำลังที่สนับสนุนรัฐบาลทำร้ายและสังหารพลเรือนจนได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตแสดงถึงความความไม่มั่นคง ปฏิบัติการก่อความไม่สงบและอาชญากรรมที่ยังคงมีเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ แทบจะไม่มีกรณีแสดงความรับผิดชอบต่อการสังหารอย่างผิดกฎหมายโดยกองกำลังกลุ่มสนับสนุนรัฐบาลและกลุ่มติดอาวุธอื่น ๆ ดังกล่าวเลย

ในเดือนตุลาคม ทหารสหรัฐฯ ที่ระเบิดใส่โรงพยาบาลของกลุ่มหมอไร้พรมแดน (Médecins sans Frontières) ซึ่งเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนในเมืองคุดูช อันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่และผู้ป่วย 22 คนเสียชีวิต ทั้งนี้มีเสียงเรียกร้องให้มีการสอบสวนเรื่องดังกล่าวโดยปราศจากการแทรกแซง กลุ่มญาติบ้านมีเป้าหมายโจมตีพลเรือนอย่างไม่เลือกหน้าพร้อมทั้งยึดครองอาณาบริเวณเกือบทั้งหมดของเมืองคุดูชเป็นระยะเวลาสั้น ๆ

มีการกล่าวหาทหารของกองทัพเมียนมาว่าละเมิดสิทธิ ด้วยการข่มขืน กระทำชำเราและความรุนแรงทางเพศอื่น ๆ โดยเฉพาะในรัฐคะฉิ่นและรัฐฉานทางตอนเหนือของเมียนมา ซึ่งยังมีการสู้รบกันด้วยอาวุธมาเป็นปีที่ห้าแล้ว ทั้งกลุ่มของรัฐและที่ไม่ใช่กลุ่มของรัฐต่างถูกกล่าวหาว่าละเมิดกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชน โดยยังมีการลอยนวลพันผิดเรื่อยมา

ในอินเดีย กลุ่มติดอาวุธยังคงปฏิบัติมิชอบต่อพลเรือน ในรัฐจัมมูและแคชเมียร์ รวมถึงตอนกลางของอินเดีย อย่างไรก็ตาม ในเดือนสิงหาคม รัฐบาลกับกลุ่มติดอาวุธที่มีอิทธิพล ได้แก่กลุ่ม National Socialist Council of Nagaland (Isak-Muivah faction) ได้บรรลุกรอบความตกลงด้านสันติภาพครั้งประวัติศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย

การขัดแย้งกันด้วยอาวุธยังคงเกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนใต้ของไทย ซึ่งรวมถึงปัตตานี ยะลา และนราธิวาส และบางส่วนของจังหวัดสงขลา

การลอยนวลพันผิด

ความล้มเหลวในการประกันความยุติธรรมและความรับผิดชอบต่อการละเมิดและการปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งดำเนินมาอย่างต่อเนื่องและยากจะแก้ไข เป็นปัญหาสำคัญของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

ในอินเดีย เจ้าหน้าที่ยังคงลอยนวลพันผิดจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยในรัฐจัมมูและแคชเมียร์และบางส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในอินเดีย มีกฎหมายงดเว้นการฟ้องร้องดำเนินคดีกับทหารในแทบทุกกรณี

การลอยนวลพันผิดจากการละเมิดกลุ่มผู้ประท้วงระหว่างการควบคุมตัว ยังคงเกิดขึ้นต่อไปในกัมพูชา แม้จะถึงขั้นเสียชีวิตเนื่องจากการใช้กำลังโดยไม่จำเป็นหรือเกินกว่าเหตุแบบที่เกิดขึ้นในปีก่อน ๆ คดีก็ยังไม่ได้รับการคลี่คลาย ทั้งนี้ รวมถึงกรณีของนายเข็ม สาทัท (Khem Saphath) อายุ 16 ปี ซึ่งมีผู้พบเห็นครั้งสุดท้ายเมื่อเดือนมกราคม 2547 โดยคาดว่าเขาน่าจะเป็นเหยื่อของการบังคับให้สูญหาย มีรายงานว่าเขาเป็นหนึ่งในอย่างน้อยห้าคนที่ถูกยิงระหว่างการปราบปรามกลุ่มผู้ประท้วงของรัฐบาล ศาลเขมรแดงรับฟังคำให้การเป็นครั้งแรกในคดีฟ้องนาย นวน เจีย (Nuon Chea) อดีตผู้บัญชาการอันดับสองของเขมรแดง และนายเชียว สัมพัน (Khieu Samphan) ประมุขของประเทศในช่วงเขมรแดงปกครอง ด้วยข้อหาอาชญากรรมล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์

อินโดนีเซียครบวาระ 50 ปี ของการละเมิดสิทธิมนุษยชนครั้งใหญ่ เมื่อปี 2508 ภายหลังจากการทำรัฐประหารที่ล้มเหลว ทหารได้ไล่ล่าสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซียและผู้ที่ทางการคาดว่าจะเป็นผู้สนับสนุนอุดมการณ์ดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ที่ผ่านมาอินโดนีเซียยังคงล้มเหลวในการทำให้ความจริงประจักษ์ ล้มเหลวในการประกันความยุติธรรม และการเยียวยากรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอันโหดร้ายและการเสียชีวิตของประชาชนราว 500,000 ถึงหนึ่งล้านคน นอกจากนี้ ปี 2558 ยังเป็นการครบรอบ 10 ปีของสงครามความขัดแย้งที่ดำเนินมาหลายทศวรรษระหว่างกองกำลังรัฐบาลอินโดนีเซียกับกลุ่มปลดแอกอาเจห์ (Free Aceh Movement-Gerakan Aceh Merdeka) ซึ่งเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตระหว่าง 10,000 ถึง 30,000 คน แม้มีหลักฐานว่าการละเมิดของทหารฝ่ายรัฐบาลอาจถึงขั้นเป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และทั้งสองฝ่ายอาจก่ออาชญากรรมสงคราม แต่ที่ผ่านมาแทบไม่มีความพยายามประกันให้เกิดความยุติธรรมใดๆ

อย่างไรก็ดี มีความคืบหน้าอยู่บ้างในเรื่องของการเอาผิดในศรีลังกา ผลการสอบสวนขององค์การสหประชาชาติพบว่า หากมีการพิสูจน์ผ่านกระบวนการศาลตามกฎหมาย ข้อกล่าวหาที่ว่ามีการปฏิบัติมิชอบในช่วงไม่กี่ปีก่อนการสู้รบด้วยอาวุธในประเทศจะยุติลง ซึ่งรวมถึงการบังคับบุคคลให้สูญหายและการใช้กำลังทหารโจมตีเป้าหมายที่เป็นพลเรือน อาจรุนแรงถึงขั้นเป็นอาชญากรรมสงครามและ/หรืออาชญากรรมต่อมนุษยชาติ นอกจากนี้ สหประชาชาติมีข้อเสนอแนะให้ปฏิรูปเพื่อแก้ปัญหาการละเมิดที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และการจัดตั้งศาลแบบผสมเพื่อแก้ปัญหาอาชญากรรมตามกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลแสดงท่าทีสนับสนุนข้อเสนอนี้

ผู้พลัดถิ่น

ผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงยังคงต้องเผชิญความยากลำบากอย่างสาหัสต่อไปในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกและพื้นที่อื่น ผู้ลี้ภัยและผู้อพยพจำนวนมากเข้าไปในเมืองและผู้ค้ามนุษย์ในอ่าวเบงกอล ปฏิบัติมิชอบอย่างร้ายแรงต่อผู้ลี้ภัยและผู้อพยพเข้าเมืองหลายพันคนระหว่างอยู่ในเรือ บางคนถูกยิงทิ้งบนเรือ ถูกโยนลงทะเลและปล่อยให้จมน้ำ หรือเสียชีวิตจากการขาดอาหาร น้ำและการเจ็บป่วย พวกเขาถูกทุบตี ซึ่งบางครั้งเป็นเวลาหลายชั่วโมง เพราะไม่นั่งอยู่กับที่ ร้องขออาหาร หรือขอไปเข้าห้องน้ำ

วิกฤตที่เกิดขึ้นในอ่าวเบงกอลและทะเลอันดามันเมื่อเดือนพฤษภาคม สืบเนื่องจากการที่ทางการไทยปราบปรามการค้ามนุษย์ อันเป็นผลให้ผู้ค้ามนุษย์และผู้ลี้ภัยจำนวนมากเข้าเมืองทอดทิ้งผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงไว้กลางทะเล วิกฤตครั้งนั้นส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตโดยไม่อาจทราบจำนวนได้ และยังเป็นเหตุให้ผู้ลี้ภัยและผู้ย้ายถิ่นหลายพันคนถูกทอดทิ้งไว้กลางทะเลเป็นเวลาหลายสัปดาห์ และต้องขาดแคลนอาหาร น้ำ และไม่ได้รับการรักษาพยาบาล

ในเบื้องต้น รัฐบาลอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย ผลักดันเรือที่แออัดยัดเยียดเหล่านี้ออกไปจากชายฝั่งของตน และขัดขวางไม่ให้คนที่ยากลำบากเหล่านี้ลงจากเรือ รัฐบาลในภูมิภาคยังออกปฏิบัติการค้นหาและกักขังอย่างเชื่องช้า แต่ภายหลังได้รับเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากนานาชาติ อินโดนีเซียและมาเลเซียอนุญาตให้คนเหล่านี้ขึ้นฝั่ง และจัดสรรให้ที่อยู่ชั่วคราว อย่างไรก็ตาม ยังมีคนอีกหลายร้อยคนหรืออาจจะหลายพันคน

ที่หายสาบสูญไป โดยบางส่วนอาจเสียชีวิตไปแล้ว หรือไม่ก็ถูกขายเป็นแรงงานทาส จนถึงสิ้นปียังคงมีคำถามสำคัญที่ไม่มีคำตอบสำหรับทางออกระยะยาวของผู้รอดชีวิตเหล่านี้ แม้ว่าอินโดนีเซียจะทุ่มเททรัพยากรในการจัดที่อยู่อาศัยให้ผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงหลายพันคน และพยายามตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของพวกเขา แต่ก็ไม่มีกรอบนโยบายอย่างชัดเจนว่าบุคคลเหล่านี้จะสามารถอาศัยอยู่ต่อไปภายหลังเดือนพฤษภาคม 2559 ได้หรือไม่

ผลจากการไร้เสถียรภาพและการสู้รบกันด้วยอาวุธอย่างต่อเนื่องใน **อัฟกานิสถาน** ประชากรเกือบสามล้านคนกลายเป็นผู้ลี้ภัย ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ใน **อิหร่าน** และ **ปากีสถาน** และชาวอัฟกันเกือบหนึ่งล้านคนกลายเป็นผู้พลัดถิ่นในประเทศ ซึ่งมักจะต้องเผชิญความยากลำบากระหว่างอยู่ในที่พักพิงชั่วคราว

ออสเตรเลียได้นำมาตรการเชิงรุกมาใช้กับผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิง โดยมีทั้งการผลักดันเรือออกจากชายฝั่ง การส่งกลับ และการใช้อำนาจควบคุมตัวโดยไม่มีกำหนด รวมทั้งการควบคุมตัวที่ศูนย์ดำเนินการซึ่งตั้งอยู่ในปาปัวนิวกินีและนาอูรู ผลการศึกษาของศูนย์ที่นาอูรูอย่างเป็นอิสระพบว่ามีข้อกล่าวหาว่ามีการข่มขืนกระทำชำเราและการทำร้ายทางเพศอื่น ๆ ซึ่งรัฐบาลรับพิจารณาข้อเสนอแนะในผลการศึกษาทุกประการ และเมื่อเดือนตุลาคมได้ประกาศว่า ผู้แสวงหาที่พักพิงจะไม่ถูกควบคุมตัวที่ศูนย์ดังกล่าวอีกต่อไป แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลรวบรวมหลักฐานที่พิสูจน์ว่าเจ้าหน้าที่ตระเวนชายแดนทางน้ำของออสเตรเลียมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดทางอาญา รวมทั้งมี

หลักฐานว่าเจ้าหน้าที่ได้จ่ายเงินค่าจ้างให้ลูกเรือส่งตัวผู้ลี้ภัยและผู้ย้ายถิ่นซึ่งถูกตรวจพบระหว่างอยู่ในทะเลกลับไปยังอินโดนีเซีย

ในหลายประเทศ แรงงานข้ามชาติต้องเผชิญการปฏิบัติมิชอบและการเลือกปฏิบัติ **เกาหลีเหนือ**ได้ส่งประชาชนอย่างน้อย 50,000 คนไปทำงานในประเทศต่างๆ เช่น ลิเบีย มองโกเลีย ไนจีเรีย กาตาร์ และรัสเซีย ซึ่งมักมีความปลอดภัยน้อยและต้องทำงานต่อเนื่องกันหลายชั่วโมง โดยได้รับค่าจ้างผ่านรัฐบาลเกาหลีเหนือ ซึ่งมีการหักเปอร์เซ็นต์ออกไปจำนวนมาก

การขาดความอดทนอดกลั้นด้านศาสนาและชาติพันธุ์ที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานบางประเทศเป็นส่วนหนึ่งของการไม่อดทนอดกลั้น การกีดกัน และการเลือกปฏิบัติทางศาสนาและชาติพันธุ์หรือไม่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ มีรายงานการปฏิบัติมิชอบเกิดขึ้นในประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งรวมถึง **ลาว** **เมียนมา** **ปากีสถาน** **ศรีลังกา** และ **เวียดนาม**

ทางการ **อินโดนีเซีย**ไม่สามารถยืนยันได้ว่าจะให้ความคุ้มครองแก่ชนกลุ่มน้อยทางศาสนาทุกกลุ่ม เพื่อให้พวกเขาสามารถปฏิบัติตามความศรัทธาของตนได้โดยไม่ต้องหวาดกลัว ไม่ถูกข่มขู่และทำร้าย ชุมชนมุสลิมชื้อฮ์ถูกขับไล่ออกจากที่พักพิงชั่วคราวในเกาะชวา ตะวันออกเมื่อปี 2556 และจนกระทั่งในปี 2558 ก็ยังคงไม่ได้รับ

การช่วยเหลือ พวกเขาถูกบังคับให้ละทิ้งถิ่นฐานเมื่อปี 2555 ภายหลังกมมือต่อต้านซีออร์เข้ารุกโจมตี ทางกรรในพื้นที่ขัดขวางไม่ให้พวกเขาเดินทางกลับ หากไม่เปลี่ยนรึดมาเป็นมุสลิมนิกายสุหนี่ ขณะที่ในพื้นที่อื่น ๆ ทางกรรทำอถ์ถิ่นของอาจะห้ได้รือทำลายโบสถ์คริสต์เตียน โดยมีกรรใช้ความรุนแรงของฝูงชนเพื่อขับไล่ให้ประชาชนประมาณ 4,000 คนอพยพออกจากจังหวัดสุมาตราเหนือ

จีนยังคงปิดกั้นเสรีภาพด้านศาสนาอย่างเป็นระบบ รัฐบาลเพิ่มความเข้มขันในการรณรงค์ให้ทำลายโบสถ์และปลดไม้กางเขนของชาวคริสต์ในมณฑลเจ้อเจียง และคุกคามผู้ปฏิบัติตามนิกายฝ่าหลุนกง ซึ่งรวมถึงการควบคุมตัวโดยพลการ การพิจารณาคดีที่ไม่เป็นธรรม การคุมขังและการทรมาน และการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ รัฐบาลยังคงควบคุมวัดพุทธทิเบตอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลทำอถ์ถิ่นในภูมิภาคเขตปกครองตนเองซินเจียง-อุยกูร์ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นมุสลิม ได้ออกระเบียบใหม่เพื่อควบคุมการปฏิบัติทางศาสนาอย่างเข้มงวดมากขึ้น และห้ามการปฏิบัติทางศาสนาใด ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาต

ทางกรร**อินเดีย**ยังคงไม่สามารถป้องกันเหตุรุนแรงทางศาสนาในหลายครั้ง และบางครั้งสร้างคามตึงเครียดโดยการแสดงความเห็นให้เกิดการแบ่งขั้ว อีกทั้งยังเกิดกรณีฝูงชนทำร้ายชายมุสลิมที่พวกเขาสงสัยว่าลักขโมยเงิน ลักลอบค้าของเถื่อนหรือฆ่าวัว ขณะที่ศิลปิน นักเขียน และนักวิทยาศาสตร์หลายคนออกมาประท้วงสิ่งที่พวกเขาเรียกว่าเป็นบรรยากาศของความไม่อดกลันต์ต่อกันที่ดูจะทวีความรุนแรงมากขึ้น

การเลือกปฏิบัติ

การเลือกปฏิบัติยังคงเป็นข้อกังวลในหลายประเทศ โดยทางกรรมักไม่สามารถดำเนินการเพื่อคุ้มครองประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเลือกปฏิบัติและความรุนแรงที่มีพื้นฐานมาจากการแบ่งวรรณะอย่างกว้างขวางยังคงเกิดใน**อินเดีย** และวรรณะที่มีอิทธิพลยังคงใช้ความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่เป็นดาสิตและอาทิเวสี อย่างไรก็ตาม มีความคืบหน้าอยู่บ้างเมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดลำดับวรรณะและจัดลำดับเผ่าพันธุ์ (เพื่อป้องกันความทารุณโหดร้าย) ซึ่งกำหนดฐานความผิดใหม่ และกำหนดให้มีการจัดตั้งศาลพิเศษเพื่อพิจารณาคดีเหล่านั้น ทั้งยังกำหนดให้ผู้เสียหายและพยานได้รับการคุ้มครองอีกด้วย

ใน**เนปาล**การเลือกปฏิบัติทั้งที่มีเหตุมาจากเพศสภาพ วรรณะ ชนชั้นชาติพันธุ์ และศาสนา เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง ในขณะที่**ไอบอสเตรเลีย**มีการคุมขังประชากรชาวพื้นเมืองในสัดส่วนที่สูงกว่าประชากรกลุ่มอื่น

ผู้มีความหลากหลายทางเพศทั้งเลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล คนข้ามเพศ และอินเตอร์เซ็กซ์ (LGBTI) เผชิญกับการเลือกปฏิบัติอย่างกว้างขวาง และในหลายประเทศยังมีการเอาผิดทางอาญากับพฤติกรรมรักร่วมเพศเดียวกัน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เขตหนึ่งในกรุงโตเกียวได้กลายเป็นเทศบาลแห่งแรกของ**ญี่ปุ่น** ซึ่งผ่านเทศบัญญัติให้ออกใบทะเบียนสมรสแก่คู่สมรส

เพศเดียวกัน ส่วนสมาชิกของอินเดียได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติเพื่อคุ้มครองสิทธิของคนข้ามเพศ

สิทธิของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

ผู้หญิงทั่วภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก มักตกเป็นเหยื่อความรุนแรง การปฏิบัติมิชอบ และความอยุติธรรม รวมทั้งการเลือกปฏิบัติและการละเมิดด้วยเหตุผลทางเพศสภาพ และการปฏิบัติมิชอบต่อสิทธิทางเพศและสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์

ในเนปาลการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุผลทางเพศสภาพทำให้เกิดผลกระทบด้านลบต่อผู้หญิงที่มาจากกลุ่มชายขอบหลายประการ ทั้งนี้รวมถึงการจำกัดศักยภาพของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในการควบคุมเพศวิถีของตน และทางเลือกเกี่ยวกับการเจริญพันธุ์ อย่างเช่น การขัดขืนไม่ยอมแต่งงานในวัยเด็ก หรือการประกันให้มีการดูแลสุขภาพทั้งช่วงฝากครรภ์และหลังคลอด นอกจากนี้ トラบาปและการเลือกปฏิบัติของตำรวจและหน่วยงานในอินเดียส่งผลให้ผู้หญิงไม่กล้าแจ้งความเมื่อได้รับความรุนแรงทางเพศ และในเกือบทุกรัฐ ตำรวจไม่มีขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาความรุนแรงที่มีมาตรฐานเพียงพอ

ความรุนแรงทางเพศและความรุนแรงด้วยเหตุด้านเพศสภาพอื่น ๆ ยังคงเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในปาปัวนิวกินี ซึ่งมีรายงานการใช้ความรุนแรงและการสังหารผู้หญิงและเด็กที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นแม่มดมาอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐบาลแทบไม่ได้ดำเนินการป้องกันเหตุดังกล่าวเลย

โทษประหารชีวิต

แม้มีความคืบหน้าอยู่บ้างในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก เพื่อลดการใช้โทษประหารชีวิตในหลายปีที่ผ่านมา แต่หลายประเทศยังคงใช้โทษดังกล่าวรวมทั้งเป็นการใช้ในลักษณะขัดต่อกฎหมายและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ บางประเทศได้รื้อฟื้นการประหารชีวิตขึ้นมาใช้ใหม่อีกครั้ง

ปากีสถานได้สร้างประวัติศาสตร์ที่น่าอับอาย เนื่องจากมีการประหารชีวิตบุคคลกว่า 300 คน นับตั้งแต่ยกเลิกข้อตกลงเพื่อพักการประหารชีวิตพลเรือนลงเมื่อเดือนธันวาคม 2557 ภายหลังจากเหตุโจมตีของผู้ก่อการร้าย

ในเดือนสิงหาคม คณะกรรมการกฎหมายอินเดียมีข้อเสนอให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาทุกประการ เว้นแต่ความผิดด้านการก่อการร้าย และ “การทำสงครามต่อต้านรัฐ”

กฎหมายอาญาของจีนที่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมเริ่มมีผลบังคับใช้แล้ว โดยปรับลดจำนวนของความผิดทางอาญาที่ต้องได้รับโทษประหารชีวิต แม้ว่าสื่อมวลชนของรัฐจะอ้างว่าเป็นการกระทำที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะประหารชีวิตน้อยลงก็ตาม แต่การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายครั้งนี้ไม่ทำให้กฎหมายมีเนื้อหาสอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศเกี่ยวกับการใช้โทษประหารชีวิต อีกทั้งสถิติข้อมูลการใช้โทษประหารชีวิตยังคงเป็นความลับทางราชการ

ประมวลกฎหมายอาญาฉบับใหม่ที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาทุกประการ ผ่านการรับรองของรัฐสภามอโกเลีย และจะเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2559

ประเทศเมียนมา

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ประมุขของประเทศและประมุขฝ่ายบริหาร: นายเต็งเส่ง
(Thein Sein)

ทางการเมียนมายังปล่อยให้เกิดปัญหาการเลือกปฏิบัติและไม่ยอมรับในความแตกต่างทางศาสนา มีการยุบปลุกปั่นให้เกิดการเลือกปฏิบัติและความรุนแรงต่อชาวมุสลิม ตลอดจนปล่อยให้กลุ่มพุทธชาตินิยมหัวรุนแรงมีอำนาจเพิ่มขึ้นและมีอิทธิพลก่อนการเลือกตั้งทั่วไปในเดือนพฤศจิกายน สถานการณ์ของชาวโรฮิงญาถูกคุกคามอย่างเลวร้ายและร้ายแรงขึ้นเรื่อยๆ ขณะเดียวกัน รัฐบาลเพิ่มการปราบปรามเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคมและการชุมนุมอย่างสงบ นอกจากนี้ ยังมีรายงานการละเมิดกฎหมายสิทธิมนุษยชนและมนุษยธรรมระหว่างประเทศในพื้นที่ที่มีการต่อสู้ด้วยอาวุธอย่างต่อเนื่อง ส่วนกองกำลังด้านความมั่นคงที่ต้องสงสัยว่าละเมิดสิทธิมนุษยชนส่วนใหญ่ยังคงลดยกเลิกพื้นที่ผิดต่อไป

ข้อมูลพื้นฐาน

วันที่ 8 พฤศจิกายน เมียนมาจัดการเลือกตั้งทั่วไปตามที่กำหนดไว้ พรรคฝ่ายค้านคือพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (National League for Democracy-NLD) เป็นฝ่ายได้รับชัยชนะและครองที่นั่งส่วนใหญ่ในรัฐสภา โดยคาดว่าจะมีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ช่วงปลายเดือนมีนาคม 2559 ทั้งนี้ แม้ว่าการเลือกตั้งดังกล่าวจะได้รับเสียงชื่นชมอย่างกว้างขวางว่าน่าเชื่อถือและโปร่งใส แต่การลิดรอนสิทธิการเลือกตั้งของชนกลุ่มน้อยและการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกกลับยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ในเดือนมิถุนายน ทหารขัดขวางความพยายามแก้ไขรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2551 ซึ่งกลุ่มผู้เสนอต้องการตัดมาตราที่ให้อำนาจทหารสามารถใช้สิทธิวิโต้คัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญและมาตราที่ห้ามไม่ให้องซานซูจี ผู้นำพรรคฝ่ายค้านได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีโดยรัฐสภา

ในเดือนกรกฎาคม เมียนมาให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาอาวุธเคมี (Chemical Weapons Convention) และลงนามในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights)

การเลือกปฏิบัติ

ปัญหาการเลือกปฏิบัติและไม่ยอมรับในความแตกต่างของศาสนาในเมียนมามีมากขึ้นอย่างน่าตกใจ โดยเฉพาะกระแสต่อต้านชาวมุสลิม

ขณะที่กลุ่มชาวพุทธชาตินิยมหัวรุนแรงมีอิทธิพลเพิ่มขึ้น ส่วนทางการเมืองไม่สามารถแก้ไขปัญหการยุบปลุกปั่นให้เกิดการเลือกปฏิบัติและการใช้ความรุนแรงอันเนื่องมาจากความเกลียดชังด้านสัญชาติ เชื้อชาติ และศาสนาได้

ช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงสิงหาคม รัฐสภาผ่านร่างกฎหมายสี่ฉบับเพื่อ “คุ้มครองเชื้อชาติและศาสนา” ซึ่งมาจากการริเริ่มของกลุ่มชาวพุทธชาตินิยมหัวรุนแรง มีข้อกำหนดที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนรวมอยู่ ซึ่งรวมถึงการอนุญาตให้มีการเลือกปฏิบัติจากเหตุด้านศาสนาและเพศสภาพด้วย ส่งผลให้หลายฝ่ายกังวลว่ากฎหมายเหล่านี้จะยิ่งทำให้การเลือกปฏิบัติและความรุนแรงต่อชนกลุ่มน้อยในเมียนมาร้ายแรงยิ่งขึ้น ทั้งนี้ กฎหมายทั้งสี่ฉบับประกอบไปด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนศาสนา (Religious Conversion Law) พระราชบัญญัติว่าด้วยการสมรสแบบพิเศษของหญิงชาวพุทธ (Buddhist Women’s Special Marriage Law) พระราชบัญญัติว่าด้วยระบบดูแลสุขภาพเกี่ยวกับการควบคุมประชากร (Population Control Healthcare Law) และพระราชบัญญัติว่าด้วยการมีผัวเดียวเมียเดียว (Monogamy Law)

ผู้ที่แสดงความเห็นต่อต้านการเลือกปฏิบัติและไม่ยอมรับความแตกต่างของศาสนามีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่มักถูกตอบโต้จากทั้งกลุ่มคนที่ทั้งที่เป็นภาครัฐและที่ไม่ใช่ภาครัฐ เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน ทินลินอู (Htin Lin Oow) ถูกศาลตัดสินจำคุกสองปีและต้องใช้งานหนักเนื่องจากข้อหา “หมิ่นศาสนา” หลังเขาออกมาวิพากษ์วิจารณ์การใช้ศาสนาพุทธเพื่อส่งเสริมการเลือกปฏิบัติและอคติในสังคมเมื่อเดือนตุลาคม 2557

ขณะที่นักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิสตรีและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนซึ่งออกมาวิพากษ์วิจารณ์กฎหมาย “คุ้มครองเชื้อชาติและศาสนา” ต้องถูกคุกคามและข่มขู่ ซึ่งรวมถึงการข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงทางเพศด้วย

ชาวโรฮิงญา

สถานการณ์ของชาวโรฮิงญายังคงเลวร้าย ส่วนใหญ่เป็นการถูกลิดรอนสิทธิที่จะได้รับสัญชาติตามพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2525 ของเมียนมา และยังคงเผชิญกับการจำกัดสิทธิขั้นรุนแรงทั้งในแง่เสรีภาพในการเดินทาง สิทธิการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพที่จำเป็นต่อชีวิต สิทธิที่จะได้รับการศึกษาและโอกาสการจ้างงานอย่างเท่าเทียม นอกจากนี้ยังมีรายงานอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการจับกุมชาวโรฮิงญาโดยพลการ การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายขณะที่พวกเขาถูกควบคุมตัว ตลอดจนการเสียชีวิตขณะถูกเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงควบคุมตัว ขณะที่ผู้สังเกตการณ์ระหว่างประเทศยังคงประสบความยากลำบากอย่างยิ่งในการเดินทางเข้าไปสังเกตการณ์ในรัฐยะไข่

ในเดือนกุมภาพันธ์ ประธานาธิบดีเมียนมาประกาศยกเลิกระบบบัตรลงทะเบียนชั่วคราว (Temporary Registration Cards-TRCs) หรือที่มักเรียกกันว่า “บัตรขาว” ส่งผลให้ชาวโรฮิงญาจำนวนมากไม่มีเอกสารประจำตัวใดๆ ติดตัวการยกเลิกดังกล่าวยังส่งผลให้ชาวโรฮิงญา ตลอดจนผู้ที่เคยถือบัตรขาวอื่นๆ ถูกตัดสิทธิเลือกตั้งในเดือนพฤศจิกายนด้วย สถานการณ์การกีดกันชาวโรฮิงญารุนแรงยิ่งขึ้นไปอีกเมื่อชาวโรฮิงญาที่ลงสมัครรับเลือกตั้งหลายคนถูกวินิจฉัยว่าขาดคุณสมบัติ นอกจากนี้ยัง

มีการตัดสิทธิผู้สมัครชาวมุสลิมกลุ่มอื่นๆ อีกจำนวนมากด้วยเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติ

สถานการณ์ที่เลวร้ายลงของชาวโรฮิงญา ส่งผลให้พวกเขาหลบหนีออกจากเมียนมามากขึ้น โดยข้อมูลของ UNHCR หน่วยงานด้านผู้ลี้ภัยขององค์การสหประชาชาติระบุว่าชาวโรฮิงญาและคนสัญชาติบังกลาเทศประมาณ 33,000 คนได้เดินทางออกจากอ่าวเบงกอลทางเรือตลอดปีที่ผ่านมา ส่วนในเดือนพฤษภาคม การปราบปรามขบวนการค้ามนุษย์ในไทยส่งผลให้คนจำนวนมาก ซึ่งหลายคนเป็นชาวโรฮิงญาที่หนีมาจากเมียนมา ถูกทอดทิ้งอยู่กลางทะเลในเรือที่แออัดของขบวนการค้ามนุษย์และผู้ลักลอบนำคนเข้าเมือง หลายคนถูกซ้อมและถูกจับตัวเพื่อเรียกค่าไถ่²

นักโทษทางความคิด

ทางการเมียนมายังคงจับกุมและคุมขังผู้ที่ออกมาใช้สิทธิของตนอย่างสงบ ตั้งแต่ นักศึกษา นักเคลื่อนไหวทางการเมือง สื่อและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะนักกิจกรรมที่เคลื่อนไหวด้านที่ดินและแรงงาน³ จนถึงสิ้นปี 2558 มีนักโทษทางความคิดอย่างน้อย 114 คนถูกคุมขัง ส่วนอีกหลายร้อยคนที่ได้รับการประกันตัวยังคงต้องเจอกับอุปสรรคทางกฎหมายเพียงเพราะใช้สิทธิของตนอย่างสงบ

ในเดือนมีนาคม ตำรวจใช้กำลังสลายการชุมนุมอย่างสงบของนักศึกษา ซึ่งรวมตัวประท้วงพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับใหม่ที่เมืองและปะดาน

(Letpadan) เขตพะโค ผู้นำนักศึกษาและผู้สนับสนุนกว่า 100 คนถูกตั้งข้อหาทางอาญาจากเข้าร่วมการชุมนุมซึ่งรวมถึงเพียวเพียวอ่อง (Phyoe Phyoe Aung) ผู้นำนักศึกษาซึ่งอาจถูกจำคุกเก้าปีหากศาลตัดสินว่าเธอมีความผิดจากการชุมนุมอย่างสงบดังกล่าวหลังจากนั้น ทางทหารเมียนมายังดำเนินการสอดแนมข้อมูลส่วนตัว ตลอดจนการคุกคามนักศึกษาและผู้สนับสนุนในรูปแบบต่างๆ ซึ่งนับเป็นความพยายามอย่างชัดเจนที่จะข่มขู่และลงโทษผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการชุมนุมของนักศึกษา⁴

ในเดือนตุลาคม หนึ่งเดือนก่อนการเลือกตั้งทั่วไป ทางทหารเมียนมาควบคุมตัวผู้ใช้โซเชียลมีเดียหลายคนโพสต์ข้อความล้อเลียนทหารในจำนวนนี้ได้แก่แพทริก คุม จา ลี (Patrick Kum Jaa Lee) นักเคลื่อนไหวเพื่อสันติภาพชาวคะฉิ่น ซึ่งศาลปฏิเสธการขอประกันตัวติดต่อกันหลายครั้งแม้ว่าสุขภาพร่างกายของเขาจะไม่แข็งแรงระหว่างถูกควบคุมตัวก็ตามนักโทษทางความคิดเหล่านี้ถูกตั้งข้อหาตามพระราชบัญญัติการโทร-คมนาคม พ.ศ. 2556 ถือเป็นสัญญาณที่น่าตกใจว่าการปราบปรามได้ขยายตัวเข้าไปในพื้นที่ดิจิทัลแล้ว

การอภัยโทษในวันที่ 30 กรกฎาคม ส่งผลให้มีนักโทษทางความคิด 11 คนได้รับการปล่อยตัว จากจำนวนนักโทษที่ได้รับการปล่อยตัวทั้งหมด 6,966 คน ส่วนนายแพทย์ตุนอ่อง (TunAung) นักโทษทางความคิดอีกคนได้รับการปล่อยตัวตั้งแต่เดือนมกราคมหลังได้รับอภัยโทษจากประธานาธิบดี

ในวันที่ 5 มกราคม ประธานาธิบดีเต็งเส่งตั้งคณะกรรมการกิจการนักโทษทางความคิด ซึ่งเคยถูกตั้งมาแล้วเมื่อปี 2556 เพื่อพิจารณาคดี

ของนักโทษทางความคิดที่เหลืออยู่ทั้งหมด ตามรายงานข่าวจากสื่อของรัฐ คณะกรรมการชุดใหม่นี้จะ “ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับนักโทษทางความคิดในระดับรากหญ้าโดยทันที” อย่างไรก็ตาม จนถึงสิ้นปี 2558 ยังไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ทรัพยากรหรือกิจกรรมของคณะกรรมการชุดนี้แต่อย่างใด และไม่เป็นที่แน่ชัดว่าคณะกรรมการชุดดังกล่าวจะสามารถปฏิบัติงานจริงได้หรือไม่⁵

เสรีภาพในการแสดงออก การสมาคมและการชุมนุมอย่างสงบ

มีการใช้กฎหมายที่มีเนื้อหากว้างและคลุมเครือเพื่อปิดปากผู้เห็นต่างจากรัฐบาล และจำกัดสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม และการชุมนุมอย่างสงบซึ่งรวมถึงพระราชบัญญัติว่าด้วยการชุมนุมและการเดินขบวนอย่างสงบ (Peaceful Assembly and Peaceful Procession Law) ข้อบทในประมวลกฎหมายอาญาที่เอาผิดกับ “การชุมนุมอย่างไม่ชอบด้วยกฎหมาย” “การหมิ่นศาสนา” และ “การยุยงปลุกปั่น” และพระราชบัญญัติการสมาคมอย่างไม่ชอบด้วยกฎหมาย (Unlawful Associations Act) ตลอดจนกฎหมายอื่นๆ ทั้งนี้ ยังไม่มีความพยายามที่จะทบทวนหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่จำกัดสิทธิเหล่านี้แต่อย่างใด

ทางการเมียนมาข่มขู่และเฝ้าติดตามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและผู้ออกมาเคลื่อนไหวอย่างสงบ โดยใช้รูปแบบการคุกคามและการสอดแนมที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการส่งเจ้าหน้าที่ไปติดตามตัว การส่งเจ้าหน้าที่ไปถ่ายภาพระหว่างเข้าร่วมกิจกรรมและการประชุม

การค้นที่สำนักงานและบ้าน การคุกคามและข่มขู่ครอบครัว เพื่อนร่วมงานหรือเพื่อนคนอื่น ๆ ของพวกเขา

ขณะที่สื่อยังคงตกเป็นเป้าการคุกคาม การจับกุม การดำเนินคดีและการคุมขัง เพียงเพราะการทำหน้าที่ของตนเองอย่างสงบ ส่งผลให้มีการเซ็นเซอร์ตัวเองเกิดขึ้น⁶

การขัดแย้งกันด้วยอาวุธในประเทศ

ในวันที่ 15 ตุลาคม รัฐบาลเมียนมาและกลุ่มชาติพันธุ์ติดอาวุธลงนามในข้อตกลงหยุดยิงระดับชาติ (Nationwide Ceasefire Agreement) โดยมีเป้าหมายเพื่อยุติการต่อสู้ด้วยอาวุธซึ่งดำเนินมานานหลายทศวรรษ ระหว่างทหารฝ่ายรัฐบาลและกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การที่ทางการเมียนมาไม่เปิดโอกาสให้กลุ่มชาติพันธุ์ติดอาวุธบางกลุ่มเข้าร่วมในข้อตกลงครั้งนี้ หมายความว่าอีกเจ็ดกลุ่มที่ไม่ได้ลงนามในความตกลง รวมทั้งกลุ่มที่ยังเคลื่อนไหวในพื้นที่ที่ขัดแย้งกับกองทัพ เลือกว่าจะไม่เข้าร่วมโครงการนี้

การสู้รบเข้มข้นขึ้นในรัฐคะฉิ่นและรัฐฉาน มีรายงานอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการฆาตกรรม การบังคับบุคคลให้สูญหาย การข่มขืนและอาชญากรรมอื่น ๆ ที่เป็นความรุนแรงทางเพศและการบังคับใช้แรงงาน⁷ โดยรัฐบาลเมียนมายังคงปฏิเสธไม่ให้ผู้ทำงานด้านมนุษยธรรมเข้าถึงชุมชนพลัดถิ่นได้อย่างเต็มที่

ในเดือนกุมภาพันธ์ ประชาชนหลายพันคนกลายเป็นผู้พลัดถิ่นและมีรายงานเกี่ยวกับการฆาตกรรมหลายกรณี หลังเกิดการสู้รบครั้งใหม่ระหว่างกองทัพเมียนมากับกลุ่มติดอาวุธกองทัพพันธมิตรประชาธิปไตยแห่งชาติเมียนมา (Myanmar National Democratic Alliance Army) ในโกกั้งซึ่งเป็นพื้นที่ปกครองตนเอง ประธานาธิบดีเมียนมาประกาศใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่ดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ ก่อนจะยกเลิกในวันที่ 17 พฤศจิกายน ส่วนในเดือนตุลาคม การบุกโจมตีครั้งใหม่ทางตอนกลางของรัฐฉานส่งผลให้มีผู้พลัดถิ่นราว 6,000 คน อย่างน้อย 4,000 คนในนั้นยังคงพลัดถิ่นไปจนถึงสิ้นปี 2558

ในเดือนกันยายน รัฐบาลเมียนมาลงนามในพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ (UN Convention on the Rights of the Child) ว่าด้วยเด็กในสถานการณ์การต่อสู้ด้วยอาวุธ โดยมีรายงานว่ากองทัพเมียนมาได้ปลดประจำการเด็กและวัยรุ่น 146 นายจากกองกำลังของตน ขณะเดียวกัน ก็ยังมีรายงานอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการคัดเลือกเด็กมาเป็นทหาร ทั้งโดยหน่วยงานภาครัฐและไม่ใช่อารัฐ

ความรับผิดชอบของบรรษัท

กฎหมายเมียนมาที่มีอยู่ไม่สามารถป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนจากกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ ได้อย่างเพียงพอ ไม่มีกฎหมายห้ามการบังคับใช้หรือ ไม่มีกฎหมายคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กว้างขวางพอ ตลอดจนไม่มีกฎหมายที่ช่วยคุ้มครองประชาชนจากผลกระทบเชิงลบด้านสิทธิ

มนุษย์ชนอย่างมลพิษทางน้ำ อากาศ และดิน อันเป็นผลมาจากอุตสาหกรรมเหมืองแร่และการผลิต

ประชาชนหลายพันคนเสี่ยงจะถูกบังคับไล่ออกจากบ้านเรือนและที่ทำกินของตัวเอง เพื่อเปิดทางให้กับโครงการเหมืองทองแดงและป่าดอง (Letpadaung) ทางตอนกลางของประเทศ โดยโครงการและป่าดองเป็นส่วนหนึ่งของโครงการเหมืองโมเนียวที่มีประวัติการละเมิดสิทธิมนุษยชนมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่การบังคับไล่ออก การปราบปรามผู้ประท้วงอย่างรุนแรงโดยเจ้าหน้าที่รัฐตลอดจนผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพของคนในพื้นที่และการเข้าถึงน้ำสะอาด โดยจนถึงสิ้นปี 2558 บริษัทที่เกี่ยวข้องไม่เคยต้องรับผิดชอบต่อการการละเมิดสิทธิมนุษยชนดังกล่าวเลย⁹

ผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่นในประเทศ

จากข้อมูลของสำนักงานเพื่อการประสานงานด้านมนุษยธรรมแห่งสหประชาชาติ (UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs-OCHA) เมียนมามีผู้พลัดถิ่นในประเทศ 230,000 คน ส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยผู้พลัดถิ่นมากกว่า 100,000 คนจากการสู้รบในรัฐคะฉิ่นและทางตอนเหนือของรัฐฉาน และอีก 130,000 คนที่ส่วนใหญ่เป็นชาวโรฮิงญาในรัฐยะไข่ หลังจากที่พวกเขาต้องกลายเป็นผู้พลัดถิ่นเนื่องจากความรุนแรงปะทุขึ้นเมื่อปี 2555 นอกจากนี้ ในเดือนกรกฎาคม ประชาชน 1.7 ล้านคนต้องกลายเป็นผู้พลัดถิ่นชั่วคราวหลังเกิดเหตุพายุไต้ฝุ่นครั้งใหญ่หลายพื้นที่ทั่วประเทศ

ผู้ลี้ภัยและประชาชนกลุ่มอื่นๆ จากเมียนมาประมาณ 110,000 คนอาศัยอยู่ในที่พักพิงชั่วคราวเก่าแก่แห่งบริเวณพรมแดนไทย-เมียนมาโดยไม่มีความมั่นคงที่แน่นอน หลายคนแสดงความกังวลหากจะต้องเดินทางกลับเมียนมา เนื่องจากเพิ่มกำลังทหารในพื้นที่การลอบยิงพันพิศกับระเบิดที่ยังมีอยู่ในพื้นที่ ข้อจำกัดด้านโอกาสทางการศึกษาและการหางานทั้งหมดส่งผลให้ไม่มีผู้ใดประสงค์จะเดินทางกลับเมียนมาโดยสมัครใจ

การลอบยิงพันพิศ

เจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงยังคงละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยแทบไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ การสอบสวนการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงเป็นสิ่งที่มักไม่เกิดขึ้นบ่อยนักและถึงแม้จะมีการสอบสวนก็มักขาดความโปร่งใสและความเป็นอิสระ ส่งผลให้ผู้กระทำผิดมักไม่ต้องรับโทษ ในขณะที่ผู้เสียหายและครอบครัวยังไม่มีความยุติธรรม ความจริง และการเยียวยา⁹

ในเดือนพฤษภาคม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งเมียนมา (Myanmar National Human Rights Commission—MNHRC) แถลงว่า ได้รับแจ้งว่า ศาลทหารได้ยกฟ้องคดีต่อเจ้าหน้าที่ทหารซึ่งถูกกล่าวหาว่าเกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตขององจอนาย (Aung Kyaw Naing) หรืออีกชื่อหนึ่งว่าปาจี (Par Gyi) ขององจอนาย ถูกยิงเสียชีวิตระหว่างถูกควบคุมตัวโดยทหารเมื่อเดือนตุลาคม 2557 มีการใช้ศาลทหารเข้ามาได้สองกรณีนี้ แม้ว่าก่อนหน้านั้น ตำรวจจะเป็นฝ่ายสอบสวนและกำลังมีการไต่สวนโดยศาลอยู่ก็ตาม ครอบครัวขององจอนายไม่ทราบศาล

ทหารถูกนำมาใช้พิจารณาคดีนี้ จนกระทั่งได้รับข้อมูลจาก MNHRC และจนถึงสิ้นปี 2558 ยังไม่มีบุคคลใดถูกลงโทษอันเนื่องมาจากการสังหารครั้งนั้นแต่อย่างใด

เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งรวมถึงกองกำลังด้านความมั่นคง ยังคงไม่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน เนื่องจากพวกเขาได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายโดยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2551 ในเดือนธันวาคม ยังมีการเสนอร่างกฎหมายต่อรัฐสภาเพื่อกำหนดให้อดีตประธานาธิบดีได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายที่จะไม่ถูกดำเนินคดีจนตลอดชีวิตจาก “การกระทำ” ในขณะที่ดำรงตำแหน่ง ซึ่งอาจรวมถึงการละเมิดสิทธิมนุษยชน อาชญากรรมต่อมนุษยชาติและอาชญากรรมสงคราม อย่างไรก็ตาม จนถึงสิ้นปี 2558 ยังไม่มีการรับรองร่างกฎหมายดังกล่าวแต่อย่างใด

โทษประหารชีวิต

ไม่มีการประหารชีวิตเกิดขึ้นในเมียนมาแต่ตลอดทั้งปีศาลตัดสินคดีด้วยโทษประหารอย่างน้อย 17 ครั้ง

การตรวจสอบจากนานาชาติ

ในกระบวนการทบทวนการรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนตามกลไกยูพีอาร์ (UN Universal Periodic Review-UPR) ขององค์การสหประชาชาติ¹⁰ เมื่อเดือนพฤศจิกายน เมียนมาได้ปฏิเสธข้อเสนอแนะ

หลักเกี่ยวกับการทบทวนกฎหมายบางฉบับที่จำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคมและการชุมนุมอย่างสงบ ตลอดจนปฏิเสธไม่ยอมรับว่ามีการเลือกปฏิบัติอย่างเป็นระบบต่อชาวโรฮิงญา

ผู้ตรวจการพิเศษสหประชาชาติสำหรับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในเมียนมาได้เดินทางเข้าเมียนมาสองครั้งในปี 2558 แต่ถูกขัดขวางไม่ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามขอบเขตอำนาจที่มี ในเดือนสิงหาคม เธอได้รับอนุญาตให้เดินทางเข้าเมียนมาเพียงห้าวัน ต้องประสบความยากลำบากในการเข้าพบคู่เจรจาจากฝ่ายรัฐบาลและไม่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปยังรัฐยะไข่ นอกจากนี้ ผู้ตรวจการพิเศษสหประชาชาติยังรายงานว่ามีการสอดแนมและการคุกคามสมาชิกจากภาคประชาสังคมที่มาพบเธอด้วย ทั้งนี้ จนถึงสิ้นปี 2558 การเจรจาเพื่อจัดตั้งสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UN Office of the High Commissioner for Human Rights-OHCHR) ในเมียนมายังไม่สำเร็จและแม้ว่าเจ้าหน้าที่ OHCHR จะสามารถปฏิบัติงานในเมียนมาได้ แต่ก็ยังไม่สามารถเข้าถึงบางพื้นที่ของประเทศได้อย่างเต็มที่และต่อเนื่อง ส่งผลกระทบให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของพวกเขา

¹ Amnesty International and the International Commission of Jurists (ICJ), Parliament must reject discriminatory ‘race and religion’ laws (แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลและคณะกรรมการนักนิติศาสตร์สากล รัฐสภาต้องไม่รับรองกฎหมายเลือกปฏิบัติด้านเชื้อชาติและศาสนา) ([ASA 16/1107/2015](#))

² Deadly journeys: The refugee and trafficking crisis in Southeast Asia (การเดินทางสายลมระณะ ผู้ลี้ภัยและวิกฤตการค้ามนุษย์ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) ([ASA 21/2574/2015](#))

³ 'Going back to the old ways': A new generation of Prisoners of conscience in Myanmar (ย้อนกลับไปในอดีตเก่า: นักโทษด้านความคิดรุ่นใหม่ในเมียนมา) ([ASA 165/2457/2015](#))

⁴ Myanmar: End clampdown on student protesters and supporters (เมียนมา: ยุติการปราบปรามผู้ประท้วงที่เป็นนักศึกษาและผู้สนับสนุน) ([ASA 16/1511/2015](#))

⁵ Amnesty International and Human Rights Watch, Open letter on the establishment of the Prisoners of Conscience Affairs Committee (แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลและฮิวแมนไรตส์วอตช์ จดหมายเปิดผนึกว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการกิจการนักโทษด้านความคิด) ([ASA 16/0007/2015](#))

⁶ Caught between state censorship and self-censorship: prosecution and intimidation of media workers in Myanmar (ระหว่างการเซ็นเซอร์ของรัฐและการเซ็นเซอร์ตัวเอง: การดำเนินคดีและการข่มขู่ผู้ทำงานด้านสื่อในเมียนมา) ([ASA 16/1743/2015](#))

⁷ Investigate alleged rape and killing of two Kachin women (สอบสวนข้อกล่าวหาว่ามีการข่มขืนกระทำชำเราและสังหารหญิงชาวคะฉิ่นสองคน) ([ASA 16/0006/2015](#))

⁸ Open for business? Corporate crime and abuses at Myanmar copper mine (เปิดให้กับภาคธุรกิจ? อาชญากรรมและการปฏิบัติมิชอบของบริษัทในกิจการเหมืองทองแดงของเมียนมา) ([ASA 16/0003/2015](#))

⁹ Myanmar: Four years on, Impunity is the Kachin conflict's hallmark (เมียนมา: สี่ปีผ่านไป การลอยนวลพินิจในความขัดแย้งที่รุนแรงของรัฐคะฉิ่น) ([ASA 16/1832/2015](#))

¹⁰ Stalled reforms: Impunity, discrimination and ongoing human rights abuses: Amnesty International submission to the Universal Periodic Review (การปฏิรูปที่ชะงักงัน: การลอยนวลพินิจ การเลือกปฏิบัติและการปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่อง รายงานของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลที่เสนอตามกระบวนการทบทวนสิทธิมนุษยชนตามวาระ) ([ASA 16/2276/2015](#))

ประเทศไทย

ราชอาณาจักรไทย

ประมุขของประเทศ: พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลวชิราลงกรณ

ประมุขฝ่ายบริหาร: พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

รัฐบาลทหารของไทยได้ขยายอำนาจเพื่อจำกัดสิทธิและปราบปรามผู้เห็นต่างอย่างกว้างขวางโดยอ้างความมั่นคงของชาติ แผนการถ่ายโอนอำนาจทางการเมืองถูกเลื่อนออกไป ขณะที่การปราบปรามรุนแรงขึ้นส่งผลให้ประชาชนถูกคุกคาม ข่มขู่ คุมขัง และถูกควบคุมตัวโดยพลการเพียงเพราะใช้สิทธิของตนอย่างสงบมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การจับกุมและดำเนินคดีภายใต้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพยังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีจำนวนเพิ่มขึ้น ขณะที่การต่อสู้ด้วยอาวุธในประเทศยังดำเนินต่อไป

ข้อมูลพื้นฐาน

ในเดือนมกราคม ทหารไทยได้สั่งฟ้องคดีต่ออดีตนายกรัฐมนตรี ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และแจ้งข้อกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่มิชอบในโครงการรับจำนำข้าว

ในเดือนมีนาคม รัฐสภายุโรปประกาศจะคว่ำบาตรการนำเข้าสัตว์น้ำจากประเทศไทยไปยังสหภาพยุโรป หากรัฐบาลไทยยังไม่มีมาตรการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์และการบังคับใช้แรงงานของแรงงานข้ามชาติ ในอุตสาหกรรมประมงอย่างเพียงพอ ถัดมาในเดือนมิถุนายน ไทยยังคงอยู่ในอันดับ Tier 3 ต่อไปตามรายงานประจำปีว่าด้วยการค้ามนุษย์ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ เนื่องจากดำเนินการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นวงกว้าง ทั้งในรูปแบบการบังคับใช้แรงงานและการแสวงประโยชน์จากบริการทางเพศนั้น ยังไม่เพียงพอ ส่วนในเดือนตุลาคม รัฐสภายุโรปมีมติแบบไม่ผูกมัด แสดงความกังวลต่อการปราบปรามสิทธิอย่างต่อเนื่องในประเทศไทย

แม้มีเสียงเรียกร้องจากนานาชาติให้ยุติการจำกัดเสรีภาพที่รัฐบาลทหารเคยประกาศหลังการรัฐประหารปี 2557 ว่าจะเป็นเพียงมาตรการชั่วคราว แต่รัฐบาลทหารยังคงใช้อำนาจอย่างกว้างขวางและไม่เอาผิดต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนเหล่านั้น โดยใช้อำนาจตามมาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว นอกจากนี้ ยังขยายบทบาทของทหารในระบบบริหารงานยุติธรรมด้วย ขณะเดียวกัน มีการยกเลิกการใช้กฎอัยการศึกเกือบทั่วประเทศเมื่อวันที่ 1 เมษายน โดยทางการได้

ประกาศใช้คำสั่งหลายฉบับ ซึ่งรวมถึงคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความ-
สงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ 3/2558 ซึ่งยังคงไว้ซึ่งอำนาจสำหรับการจำกัด
เสรีภาพอย่างกว้างขวางเช่นเดียวกับกฎอัยการศึก รวมถึงการจำกัด
ช่องทางเยียวยาสำหรับบุคคลที่ถูกละเมิดสิทธิด้วย นอกจากนี้ รัฐบาล
ทหารยังชะลอการดำเนินการแผนงานที่จะนำไปสู่การเลือกตั้ง หลังจาก
ที่สภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) มีมติไม่รับร่างรัฐธรรมนูญในเดือน
กันยายน

การบังคับใช้ประกาศคำสั่งของ คสช. ฉบับต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องส่งผล
ให้เกิดการละเมิดสิทธิในประเทศ ซึ่งรวมถึงคำสั่งเกี่ยวกับการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าไม้ที่ส่งผลให้ประชาชนต้องถูกบังคับให้โยกย้ายออกจาก
พื้นที่และพืชผลถูกทำลาย

ในเดือนสิงหาคม เกิดเหตุระเบิดบริเวณศาลท่านท้าวมหาพรหมเอราวัณ
(ศาลพระพรหม) ที่กรุงเทพมหานคร โดยมีเป้าหมายการโจมตี เป็นผู้
มาเคารพสักการะศาลและนักท่องเที่ยว มีผู้เสียชีวิต 20 คน ได้รับ
บาดเจ็บอีก 125 คน

การขัดแย้งกันด้วยอาวุธในประเทศ

ความรุนแรงที่มีการใช้อาวุธยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในพื้นที่สาม
จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และบางส่วนของ
สงขลา พลเรือนเป็นหนึ่งในเป้าหมายการโจมตี โดยเชื่อว่าการโจมตีนั้นจะ
เป็นปฏิบัติการของกลุ่มติดอาวุธ

ในเดือนมกราคม ศาลยกฟ้องทหารพรานสองนายที่ถูกตั้งข้อหากระหน
สังหารเด็กชายสามคนที่อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส เมื่อเดือน
กุมภาพันธ์ 2557 ส่งผลให้ผู้ละเมิดสิทธิมนุษยชนชั้นรุนแรงมีชัยชนะและ
ไม่ต้องรับโทษทางกฎหมาย

การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย

มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อเอาผิดการทรมานและการบังคับ
บุคคลให้สูญหายเข้าสู่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติ แต่จนถึงสิ้นปี 2558
ยังไม่มีควมคืบหน้าใด ๆ

ยังคงมีรายงานข้อมูลการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายของเจ้าหน้าที่
ตำรวจและทหารอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี¹ โดยบุคคลที่ถูกทรมานควบคุม
ตัวแบบไม่ให้ติดต่อกับโลกภายนอก ในสถานที่ควบคุมตัวที่ไม่เป็น
ทางการ และไม่มีหลักประกันคุ้มครอง ถือเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงอย่าง
ยิ่งที่จะถูกทรมานโดยเจ้าหน้าที่รัฐ ในเดือนกันยายน มีการเปิดสถาน
ควบคุมตัวชั่วคราวของทหารสำหรับใช้ควบคุมตัวพลเรือนโดยเฉพาะ
ต่อมาในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายนมีผู้ถูกควบคุมตัวเสียชีวิตที่สถาน
ควบคุมตัวชั่วคราวนี้สองคน

ผู้เรียกร้องที่ขอให้รัฐเยียวยาเพราะถูกทรมานโดยเจ้าหน้าที่รัฐ ยังคง
เผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ต่อไป ในเดือนมีนาคม เจ้าหน้าที่เรือนจำ
พิเศษกรุงเทพฯ ปฏิเสธไม่ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเข้า
ตรวจสอบอาการบาดเจ็บของนายสรรเสริญ ศรีอุ้นเรือน นักเคลื่อนไหว

ทางการเมือง โดยเขาเชื่อว่าถูกรุกรานระหว่างที่ทหารควบคุมตัวแบบไม่ให้ติดต่อกับโลกภายนอก ซึ่งรวมถึงการทุบตีและมีการช็อตด้วยไฟฟ้ามากกว่า 40 ครั้ง

ในการเสียชีวิตจากการถูกรุกรานโดยเจ้าหน้าที่รัฐระหว่างถูกควบคุมตัวหลายกรณี มีความพยายามนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษอยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม ผู้กระทำความผิดในกรณีที่ถูกกล่าวมาและการถูกรุกรานโดยเจ้าหน้าที่รัฐกรณีอื่น ๆ กลับไม่ต้องรับโทษทางกฎหมาย

การปราบปรามผู้เห็นต่างจากรัฐ

ผู้แสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองอย่างสงบมีความเสี่ยงที่จะถูกควบคุมตัวโดยพลการ² และถูกจำคุก ตลอดทั้งปี 2558 มีประชาชนถูกจับกุม ตั้งข้อหา และฟ้องร้องดำเนินคดีหลายคน โดยมีสาเหตุมาจากกิจกรรมที่แตกต่างกันออกไป ทั้งการเล่นละคร การโพสต์ความเห็นบนเฟซบุ๊ก และการเขียนข้อความบนฝาผนัง³

สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีอย่างเป็นทางการอย่างเป็นธรรมของประชาชนถูกละเมิดโดยพลเรือนต้องเข้ารับการพิจารณาคดีในศาลทหารและถูกตั้งข้อหาเกี่ยวกับ “ความมั่นคงแห่งชาติ” “ความมั่นคงของสถาบันกษัตริย์” และการละเมิดคำสั่งต่าง ๆ ของ คสช. ผู้ถูกควบคุมตัวไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำตัดสินของศาลอันเนื่องมาจากการกระทำที่เกิดขึ้นระหว่างการประกาศกฎอัยการศึก ขณะที่ศาลทหารกรุงเทพได้ยกคำร้องอย่างรวดเร็วในกรณีที่มีการขอให้ทบทวนการประกาศเขตอำนาจศาลทหาร

เหนือพลเรือน และการเรียกร้องให้วินิจฉัยว่าการใช้ศาลทหารขัดกับพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศไทยหรือไม่

คำสั่ง คสช. ที่ 3/2558 ให้อำนาจทหารในการควบคุมตัวบุคคลโดยพลการ สั่งปิดสื่อ และเอาผิดต่อผู้ที่รวมตัวทางการเมืองเกินห้าคน⁴ ด้านกฎหมายที่บังคับให้ประชาชนต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ล่วงหน้าหากจะจัดการชุมนุมในที่สาธารณะ ตลอดจนเอาผิดทางอาญาต่อผู้ใช้สิทธิในการประท้วงอย่างสงบใกล้สถานที่ราชการก่อนจะได้รับอนุญาตนั้นเริ่มมีผลบังคับใช้เมื่อเดือนสิงหาคม ขณะที่ร่างกฎหมายซึ่งจะเพิ่มอำนาจให้กับคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ควบคุมความปลอดภัยทางไซเบอร์ อันจะส่งผลให้กองทัพสามารถจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกและใช้ดุลพินิจเพื่อการสอดแนมข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตได้อย่างกว้างขวางยังคงไม่ผ่านสภา ตลอดทั้งปี ทางทหารยังได้แสดงความเห็นข่มขู่สื่อมวลชนอย่างเปิดเผยและเรียกร้องให้สื่อเซ็นเซอร์ความเห็น “ที่เป็นเชิงลบ” อย่างจริงจัง นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ทหารยังทำการสอดแนมข้อมูลอย่างแข็งขันและคุกคามผู้ที่ออกมาแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย ซึ่งรวมถึงนักวิชาการและสื่อมวลชน นอกจากนี้ ทางทหารยังปิดกั้นการเข้าถึงเว็บไซต์บางเว็บไซต์ ตลอดจนออกคำสั่งแบนสื่อและการวิพากษ์วิจารณ์ในโลกออนไลน์ด้วย⁵

ประชาชนหลายสิบคนถูกตั้งข้อหาและฟ้องร้องดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 116 เนื่องมาจากการแสดงจุดยืนที่ต่างไปจากรัฐบาล ซึ่งรวมถึงการประท้วงเรียกร้องประชาธิปไตยเพื่อต่อต้านต่ออำนาจทหารอย่างสงบ ทางทหารได้ตั้งข้อหาและควบคุมตัวสมาชิก

14 คนของขบวนการประชาธิปไตยใหม่⁶ รวมทั้งนักกิจกรรมหลายคน จากกลุ่มพลเมืองได้กลับ การประท้วงอย่างสงบเกิดขึ้นหลายครั้ง ในเดือนกุมภาพันธ์ มีนาคม พฤษภาคม และมิถุนายน ผู้สนับสนุน ทั้งสองกลุ่มก็ถูกตั้งข้อหาด้วยเช่นกัน ซึ่งรวมถึงนายบารมี ชัยรัตน์ ผู้ประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชนและกรรมการแอมเนสตี อินเทอร์เน็ต ประเทศไทย และครูที่เกษียณอายุการทำงานแล้วอีกหนึ่งคน เพียงเพราะมอบดอกไม้ให้กับนักกิจกรรมกลุ่มพลเมืองได้กลับระหว่างการประท้วง

ทางการให้ความสำคัญอย่างมากกับการบังคับใช้ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 112 หรือกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ และยังคงกำหนดให้การวิพากษ์วิจารณ์สถาบันกษัตริย์เป็นความผิดด้านความมั่นคง⁷ ขั้นตอนปฏิบัติในคดีเหล่านี้มักกระทำเป็นความลับ ใช้การพิจารณาลับ และไม่ให้สิทธิในการประกันตัว การตัดสินจำคุกโดยศาลทหารเกิดขึ้น และโทษจำคุกมีระยะเวลาเพิ่มขึ้นในปีที่ผ่านมา ซึ่งรวมถึงโทษจำคุกนานถึง 60 ปี ศาลทหารยังเพิ่มโทษจำคุกในความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพด้วยการกำหนดให้นับโทษจากความผิดอื่นต่อเนื่องกันไปด้วย

อดีตสมาชิกรัฐสภา ผู้สื่อข่าว นักวิชาการ และนักกิจกรรมหลายสิบคน ถูกทรมานควบคุมตัว โดยอ้างอำนาจตามคำสั่ง คสช. ที่ 3/2558 ซึ่งเปิดช่องให้ควบคุมตัวบุคคลโดยไม่มีข้อกล่าวหาหรือไม่ต้องเข้ารับการไต่สวนจากศาลในสถานที่ควบคุมตัวอย่างไม่เป็นทางการนานถึงหนึ่งสัปดาห์ได้ โดยปราศจากหลักประกันคุ้มครองสิทธิหรือการเข้าถึงทนายความหรือ

ครอบครัว รัฐบาลสร้างความชอบธรรมให้กับการควบคุมตัวในลักษณะนี้ เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการควบคุมเสรีภาพในการแสดงออก ตลอดจนป้องกันหรือลงโทษผู้แสดงความเห็นวิพากษ์วิจารณ์อย่างเปิดเผย

ประชาชนหลายร้อยคนที่เคยถูกควบคุมตัวโดยพลการหลังรัฐประหาร ยังคงถูกจำกัดสิทธิจากเงื่อนไขการปล่อยตัว โดยทางการยังคงเฝ้าติดตาม ช่มชู้ ตลอดจนควบคุมตัวซ้ำเป็นระยะเวลาสั้น ๆ อีกหลายครั้ง

นักปกป้องสิทธิมนุษยชน

เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ มีopinirนามยิงสังหารนายใช้ บุญทองเล็ก นักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิที่ดินขององค์กรสหพันธ์เกษตรกรภาคใต้ (สกต.) ที่อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะที่สมาชิกคนอื่นของกลุ่มให้ข้อมูลว่ายังคงถูกคุกคามและข่มขู่อย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากการเคลื่อนไหวสนับสนุนชุมชนที่มีข้อพิพาทด้านที่ดินกับบริษัทน้ำมันปาล์ม

ในเดือนตุลาคม มีการฟ้องคดีต่อทหารคนหนึ่ง กรณีการบุกเข้าไปทำร้ายนักกิจกรรมกลุ่มคนรักบ้านเกิดที่จังหวัดเลยเมื่อเดือน พฤษภาคม 2557 ทางกลุ่มยังคงรายงานว่าถูกทรมานคุกคามและข่มขู่อย่างต่อเนื่อง โดยนายสุรพันธ์ รุจิไชยวัฒน์ สมาชิกคนหนึ่งของกลุ่ม ยังคงขึ้นศาลในคดีหมิ่นประมาทด้วย อันเป็นผลมาจากการโพสต์ข้อความออนไลน์ซึ่งมีเนื้อหาเรียกร้องให้มีการตรวจสอบการทำเหมืองแร่ของบริษัท ฟุ้งคำ จำกัด

คดีของนักข่าวสองคนจากสำนักข่าวออนไลน์ภูเก็ตหวนได้รับการยกฟ้อง หลังทั้งสองถูกฟ้องหมิ่นประมาทจากการเผยแพร่บทความจากสำนักข่าวรอยเตอร์ซึ่งเปิดโปงการว่าข้าราชการไทยมีส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการการค้ามนุษย์ ขณะเดียวกัน ศาลฎีกามีคำสั่งไม่รับฟ้องมูลนิธิผสานวัฒนธรรมและผู้อำนวยการของมูลนิธิ หลังจากเจ้าหน้าที่กองทัพบกได้แจ้งข้อหาเพื่อดำเนินคดีกับมูลนิธิผสานวัฒนธรรมที่พยายามรณรงค์สร้างความรู้แก่สาธารณะในประเด็นการทรมานโดยเจ้าหน้าที่รัฐ นอกจากนี้ ศาลยังได้ยกฟ้องคดีหมิ่นประมาทต่อนายอานดี ฮอลล์ (Andy Hall) สัญชาติอังกฤษ นักวิจัยสัญชาติอังกฤษที่เขียนรายงานวิจัยเปิดโปงการละเมิดสิทธิแรงงานของบริษัทค้าส่งสับปะรดไทย อย่างไรก็ตาม เขายังคงอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีทางแพ่ง และอาจถูกสั่งปรับเป็นเงินหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สิทธิของผู้ลี้ภัยและผู้อพยพเข้าเมือง

ในเดือนพฤษภาคม นายกรัฐมนตรีสั่งให้ปราบปรามการค้ามนุษย์และการลักลอบนำคนเข้าเมืองภายในเวลา 10 วัน หลังจากนั้น มีการค้นพบหลุมฝังศพแบบต้นบริเวณพรมแดนไทย-มาเลเซีย ซึ่งเชื่อว่าเป็นค่ายกักกันที่ขบวนการค้ามนุษย์สร้างเอาไว้ ด้านพนักงานสอบสวนระดับสูงในคดีค้ามนุษย์ต้องลี้ภัยทางการเมืองไปยังออสเตรเลีย โดยระบุว่าเขาถูกฟ้องร้ายเอาชีวิตและถูกแทรกแซงจากทางการในระหว่างการสอบสวน การประกาศปราบปรามการค้ามนุษย์โดยรัฐบาลส่งผลให้เกิดวิกฤตด้านสิทธิมนุษยชนและมนุษยธรรมขึ้น เนื่องจากการประกาศดังกล่าว เป็นเหตุให้ขบวนการค้ามนุษย์ทอดทิ้งเรือหลายลำกลางทะเล

โดยเรือเหล่านั้นมีคนโดยสารมาด้วยจำนวนมาก โดยทางการไทยได้ขัดขวางไม่ให้เรือโดยสารของชาวมุสลิมโรฮิงญา ซึ่งเป็นชาวมุสลิมจากเมียนมาและบังกลาเทศ ขึ้นฝั่งในประเทศไทย ตลอดจนเกิดความความล่าช้าในปฏิบัติการค้นหาและช่วยเหลือเรือที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน

เนื่องจากไม่มีการคุ้มครองทางกฎหมายสำหรับสิทธิการแสวงหาที่พักพิง ผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงจึงยังคงเสี่ยงที่จะถูกคุกคาม ควบคุมตัว และส่งกลับ ในเดือนสิงหาคมและพฤศจิกายน ทางการได้ส่งกลับบุคคลที่มีเชื้อสายกลุ่มชนเตอร์กิชจำนวน 109 คนกลับไปยังจีนแม้จะทำให้พวกเขาเสี่ยงที่จะถูกละเมิดสิทธิที่นั่น^๑ ทั้งนี้ รวมถึงบุคคลสองคนที่ได้รับสถานภาพผู้ลี้ภัยจากสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) แล้วด้วย^๒ ทางการไทยจับกุมและควบคุมตัวผู้แสวงหาที่พักพิงหลายคนตลอดทั้งปี รวมทั้งผู้แสวงหาที่พักพิงที่มาจากปากีสถานและโซมาเลีย

โทษประหารชีวิต

ศาลยังคงใช้โทษประหารชีวิตตลอดปี 2558 แต่ไม่มีรายงานการประหารชีวิต มีการผ่านกฎหมายเพื่อขยายประเภทของความผิดที่สามารถให้โทษประหารชีวิตได้ ขณะที่คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดเมื่อเดือนกรกฎาคมอาจส่งผลให้ผู้ถูกตัดสินโทษประหารชีวิตต้องถูกใส่โซ่ตรวนอย่างถาวร

¹ Thailand: Martial law detainees at risk of torture (ประเทศไทย: ผู้ถูกควบคุมตัวตามกฎหมายการศึกเสี่ยงจะถูกซ้อมทรมาน)([ASA 39/1266/2015](#))

² Thailand: Post-coup violations continue: is a “temporary situation” becoming chronic? (ประเทศไทย: การละเมิดสิทธิภาพหลังรัฐประหารยังเกิดขึ้นต่อไป: “สถานการณ์ชั่วคราว” กำลังกลายเป็นสถานการณ์ที่ยืดเยื้อหรือไม่?) ([ASA 39/1042/2015](#))

³ Thailand: Military’s shutdown of event highlights free speech crackdown (ประเทศไทย: การสั่งยุติกิจกรรมโดยทหารเน้นให้เห็นการปราบปรามเสรีภาพในการพูด) ([News story](#), 4 มิถุนายน)

⁴ Thailand: Post-coup violations concerns abide one year on and a “temporary situation” is becoming permanent (ประเทศไทย: ยังคงมีความกังวลแม้ผ่านไปหนึ่งปีหลังรัฐประหารและ “สถานการณ์ชั่วคราว” กลายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นถาวร) ([ASA 39/1811/2015](#))

⁵ Thailand: Inter-Parliamentary Union must urge Thailand to stop persecution of dissenting former parliamentarians (ประเทศไทย: สหภาพรัฐสภาสากลต้องกระตุ้นให้ไทยยุติการคุกคามอดีตสมาชิกรัฐสภาที่เห็นต่างจากรัฐบาล) ([ASA 39/2666/2015](#))

⁶ Thailand: Students charged for peaceful protest (ประเทศไทย: นักศึกษาถูกตั้งข้อหาจากการประท้วงอย่างสงบ) ([ASA 39/1977/2015](#))

⁷ Thailand: Lese-majesty convictions assault on freedom (ประเทศไทย: การลงโทษตามกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเป็นการคุกคามต่อเสรีภาพ) ([News story](#), 23 กุมภาพันธ์)

⁸ Thailand must not send Uighurs to Chinese torture (ประเทศไทยต้องไม่ส่งชาวอุยกูร์กลับไปจีนเพื่อให้ถูกทรมาน) ([News story](#), 9 กรกฎาคม)

⁹ Thailand/China: Shameful collusion between China and Thailand in targeting freedom of expression and ignoring refugee rights must end (ประเทศไทย/จีน: ความร่วมมือที่น่าอับอายระหว่างจีนกับไทยเพื่อปราบปรามเสรีภาพในการแสดงออกและเพิกเฉยต่อสิทธิของผู้ลี้ภัยต้องยุติลง) ([ASA 39/2914/2015](#))

รายงานประจำปี 2558-2559

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

สถานการณ์สิทธิมนุษยชนทั่วโลก

รายงานแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประจำปี 2558-2559 รวบรวมสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนตลอดปี 2558 โดยให้ภาพรวมของห้าภูมิภาคและข้อมูลของแต่ละประเทศทั้งหมด 160 ประเทศ และดินแดน

ในหลายภูมิภาคมีการโยกย้ายถิ่นฐานครั้งใหญ่ของผู้ลี้ภัยจำนวนมากท่ามกลางความขัดแย้งและการกดขี่ที่เกิดขึ้น ยังมีประเด็นเรื่องการทรมานและความล้มเหลวในการส่งเสริมสิทธิทางเพศและสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ รวมถึงการสอดแนมประชาชนโดยรัฐ และการลอบวางเพลิงผิวยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงสิทธิของพวกเขาได้

รายงานฉบับนี้ได้มีการสรรเสริญบุคคลที่ลุกขึ้นต่อสู้เพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนทั่วโลก ซึ่งส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับความยากลำบาก และต้องตกอยู่ในอันตราย และยังรวบรวมสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนทั่วโลกที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลให้ความสำคัญ ซึ่งมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่มีหน้าที่ออกกฎหมายและนโยบายของรัฐ นักกิจกรรม หรือผู้ที่มีความสนใจในเรื่องสิทธิมนุษยชน